

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
în străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnavă-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Bucuriile Crăciunului

„Hristos se naște, măriți-l; Hristos din ceruri, întâmpinați-l; Hristos pe pământ, înălțați-vă; cântați Domnului tot pământul, și cu veselie laudați-l, că s'a preamărit». Aceasta este cântarea pe care o cântă biserica noastră, începând cu 21 Noemvrie și până după Crăciun, la 31 Decemvrie.

Iară, începând cu ziua de 20 Decemvrie, cu înainte-serbare ne pregătește la marea sărbătoare a nașterii Domnului, cântând: »Fecioara, astăzi, pe Cuvântul cel mai înainte de veci, în peșteră, merge să-l nască negrăit. Saltă lumea auzind; preamărește cu îngerii și cu păstorii pe celce va să se arete prunc tinăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Și de fapt cu veselie îl și laudă lumea creștină pe Mântuitorul care s'a născut în Betleemul Iudei și saltă oamenii auzind de această ne mai pomenită dragoste, când Dumnezeu s'a hotărît să se sălășluiească între oameni, să ia asupra sa firea și trupul nostru și să se nască dintr'o săracă fecioară, într'o peșteră, afară pe hotar, pentru ca să ne mântuiască de perire și să ne scoată din ghiarele Satanei.

Înțelegând lumea creștină dragostea aceasta atât de mare, făcut-a tot ce i-a stat în putință, ca această mare dragoste a lui Isus s'o răsplătească și ea cu o dragoste cât mai mare. De aceea colindă atâta și atât de frumos, nu numai copilașii, și și feciorii și fetele și bărbaiții, ba până și bătrânii. De aceea nu există casă de creștin, în al cărei cuptor să nu se coacă covrigei cu cari se cinstesc colindătorii. De aceea e cea mai mare rușine a incului porțița și a nu-i lăsa pe colindători să cânte și să-și spună urarea. De aceea se pregătesc la orașe pomi de Crăciun și se împodobesc cu lumini și cu tot felul de bunătăți, dându-se daruri tuturor celor din casă. De aceea femeile creștine umblă, înainte cu săptămâni de zile, la cerșite, și cu banii adunați cumpără îmbrăcăminte și încălțăminte pentru copiii săraci, alinând suferințele și ștergând lacrimile din ochii atâtor familii necăjite.

Să ne reamintim unul fiește care dintre noi, ce mare și adevărată bucurie am avut cu acest prilej în vremea copilăriei noastre! Cum, cu luni înainte, ne pregăteam de marea sărbătoare! Cum o rugam pe măicuța noastră să ne aducă Crăciunul ciorecei și cismuțe noi! Cum ne adunam cu ceilalți copilași și ne pregă-

team de colindat! Nu era zi lăsată de Dumnezeu să nu ne gândim la drăguța de sărbătoare. Iară în seara lui Moș Ajun, ce plăcere, ce bucurie, ce veselie și ce chiotel!

Astăzi, se pare, că veselia și bucuria noastră e mai mică. Și nu numai se pare, ci chiar așa și e.

Care este cauza?

Ne lipsește credința aceea, ca să zic așa, copilărească, inima aceea curată și dragostea aceea nefățărîtă pe care o a-veam în vremea copilăriei.

Cu câtă tărie crede copilul! Li povestește maică-sa, îi povestește preotul împrejurările între cari s'a născut Isus, și el le crede toate, cu atâta tărie, încât dacă ar veni cineva să-i spulbere această credință, ar fi în stare să-l lovească. Cu aceeaș credință au crezut și păstorii, îndatăce le-a vestit îngerul bucuria. — Câtă deosebire este însă între credința noastră de atunci și între cea de acum!

Ce inimă de aur are un copil! Când îi povestește mama ori preotul despre copiii cari n'au ce mânca la Crăciun, cu ce inimă curată își îmbie covrigeii și leuții adunați, ca să nu-l știe flămânzind pe copilașul vecinului! Inimuța lui nu poate suferi necazul, nenorocirea, întristarea și lipsa altuia. — Pe când noi păcătoșii cu câtă nepăsare trecem pe lângă cerșitorul

acela, pe lângă ologul acela! Cu câtă răutate vorbim despre unii și alții!

Câtă dragoste se sălășluiește într'o inimă de copil bine crescut! Cum este el gata a-și împărți până și hăinuțele cu copilașul vecinului, dacă-i arată maică-sa marea mizerie în care se sbate! Ce nu-s, în stare să jertfească copiii de școală, când preotul îi îndeamnă la jertfă! — Noi, în schimb, suntem reci și nepăsători, cu inima împietrită, ba chiar răutăcioși, și când trebuie să ne plătim datoriile, decum atunci când trebuie să ajutorăm pe cineva

Și toate acestea, pentru că ne lipsește, cum am mai spus, credința și dragostea dar mai ales aceasta din urmă.

Cum vom ajunge din nou la aceasta?

Făcându-ne asemenea copiilor, adecă nevinovați. Aceasta însă numai prin sf. taină a pocăinței și a împărtășaniei este cu putință, pentru că numai taina pocăinței ne spală sufletele, curățindu-le de toată întinăciunea, iară taina sf. împărtășanii ni-l albește și desăvârșește.

Prin o spovedanie bună, făcută cu părere de rău și cu propus de îndreptare, apoi prin o împărtășanie, primită cu vrednicie, devenim sufletește din nou copii, așa că vom putea primi cu aceeaș bucurie Crăciunul, cu care l-am primit în vremea copilăriei noastre.

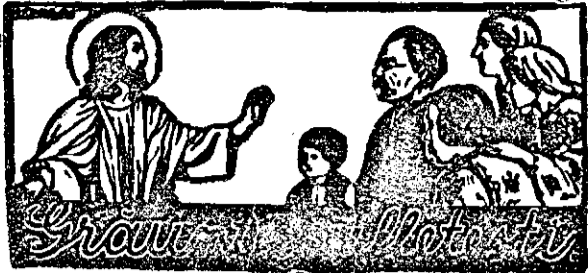
Da, pentru că, după o spovedanie bună, ne vom recăștiga din nou virtutea dragostei și vom avea iarăși aceeași inimă de aur, ca și copilașii noștri.

Intrebarea e însă, ce să cinstim săracilor și lui Isus, cu prilejul zilei nașterii sale, că suntem înșine săraci, încât abia avem ce băga noi înșine în gură?

Răspund: *sărăcia noastră*, da, da, sărăcia noastră, ținându-i lui Isus și următoarea orăție: »Isuse, sunt sărac și n'am ce-Ți aduce dar, decât sărăcia mea. Și, când Te văd astăzi în peșteră, zăcând în iesle, pe ogrinj, și, când îmi dau seama că totuși Tu ești Domnul și Stăpânul meu, și că, din dragoste față de mine, Te-ai făcut atât de sărac — încep a prinde curaj și a Te înțelege tot mai mult și tot mai bine. Mă mângăiu deci și abia acuma încep a înțelege că nu bogăție ne trebuie, Doamne, pentru fericire, ci inimă curată și dragoste creștinească. Avându-le acestea, vom avea, de Crăciun, veselie și bucurie.

Această stare sufletească le-o dorim noi tuturor cetitorilor noștri, ca bucuria și veselia lor să fie deplină, ca sărbătorile Crăciunului să le fie de fapt fericite și ca Nașterea lui Hristos să le fie cu adevărat de folos.

Iullu Malor

Cerul și pământul

„Căci aștepta cetatea care are temelie, al căreia meșter și făcător este Dumnezeu”. Din apostolul duminecii dinainte de Nașterea lui Hristos (Evrei 11, 9-10 și 32-40).

După fericire ne sbatem cu toții pe acest pământ, dar nu după fericirea aceea după care s'au sbatut Isac și Iacob din apostolul de astăzi, adică după raiu, ci după fericirea de pe pământ, după fericirea aceasta trecătoare și nici de o treabă. Ohiar de aceea e bine să arătăm în meditația de astăzi deosebirea dintre ceriu și pământ.

Oe frumoasă este lumea aceasta! Ce minunați sunt munții cei înalți cu creștele pline de zăpadă, iară cu partea mijlocie și de jos acoperite cu tot felul de păduri! Ce frumoase sunt câmpiile și livezile străbătute de râulețe, cu lanurile de grâne, cu pădurile de cucuruz, cu ierburile imbelșugate! Ce splendidă e marea, în nemărginirea sa, cum își schimbă ea fața în cursul unei zile, dupăcum se scaldă în ea mai mult ori mai puțin soarele! Oe maiestoașă este ea în timp de furtună și cum li face până și pe cei mai fără credință să recunoască cumcă este și trebuie să fie un Dumnezeu! Dar până și pustiurile au un farmec oarecare, dacă nu altul cel puțin acela al nemărginirii și că își schimbă de pe un ceas pe altul înfățișarea sa.

Dacă Dumnezeu a lăsat ca și pământul, pe care-l admiră deopotrivă și păcătoșii și sfinții, atâta farmec să aibă, ce minunat, ce splendid, ce admirabil, ce maiest-

tos trebuie să fie ceriul, acel loc al fericirii, de care se vor bucura numai aleșii Domnului!

Aici pe pământ nici o fericire nu este curată. În fiecare fericire pământească se amestecă un dram oarecare de nefericire, de amărăciune, de neliniște; dacă nu chiar la început, cel puțin la mijloc ori la sfârșit. — În ceriuri însă fericirea e curată, ca apa de izvor. Nu o turbură nici un fel de neliniște ori amărăciune, pentru că »nimeni nu este bun fără numai unul Dumnezeu« (Luca 18, 19).

Aici pe pământ fericirea e scurtă, abia o gusti și nu mai este. Dar chiar și dacă ar fi lungă, tot se gată odată, prin moarte. — În ceruri fericirea ține o veșnicie întreagă, adică nu se sfârșește nici odată, fiindcă »Isus Hristos și ieri, și astăzi, și'n veci e același« (Evrei 13, 8).

Aici pe pământ nici o fericire nu este deplină, totdeauna lipsește din ea ceva, ori la începutul, ori la mijlocul, ori la sfârșitul ei. Posedăm din ea numai câte un picur, câte un pahar ori, rar de tot, câte un ulcior, izvorul întreg nu e nici când al nostru. — În ceruri bucuria și fericirea va fi deplină, nu va lipsi din ea nimica, nici un picur, pentru că Dumnezeu este izvorul a toată fericirea.

Aici pe pământ fericirea adeseori este chiar primejdioasă, pentru că uneori ne uităm, avându-o, de însuși Dumnezeu care este izvorul a toată fericirea, alteori prețuim prea mult făpturile și devenim păgâni. — În ceruri nu este nici o primejdie, pentru că Dumnezeu însuși este fericirea.

»Ochiul nu a văzut, și urechea nu a auzit, și la inima omului nu s'a suit, cari le-a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe dânsul«, spune sf. apostol Pavel în epistola întâie către Corinteni, la cap. 2, stih. 9. Și de fapt așa este, pentru că acolo aleșii Domnului pururea văd fața Tatălui celui din ceriuri. Ei văd întreagă măreția, nemărginirea, frumuseța, desăvârșirea și maiestatea lui Dumnezeu. Il văd așa cum este, față la față, și cu cât îl văd mai mult, cu

atâta îl înțeleg mai mult și mai bine. Și ei nu se pot plictisi nici odată, pentru că Dumnezeu atât este de nepătruns de mințea omenească, încât o veșnicie nu vor fi sfinții în stare a-l cunoaște pe deplin.

Și această fericire va dura într'una, într'una, fără întrerupere, fără sfârșit, chiar și după ce pământul s'o fi sfârșit, soarele și-a fi pierdut căldura și poate alți sori și alte planete se vor fi format.

Să ne împăcăm deci cu nenorocirile, cu jalea și cu durerea de pe acest pământ. Ele vor trece toate și va veni, pentru oamenii de omenie, răsplata pe care dela început a pregătit-o Domnul Ingerilor și aleșilor săi. Să fim și noi așadar asemenea lui Isac și Iacob, cari »așteptau cetatea care are temelie, al cărui meșter și făcător este Dumnezeu«.

Părintele Iuliu

In noaptea sfântă...

*Din sările înflorate, — șoapte
Coboard de pământ încet
Și-aduc un svon în miez de noapte:
„Minune mare 'n Nazaret..“*

*E praznic mare 'n crugul vieții
Ce-aduce între gloate pace,
Și pân' târziu în zorii dimineții
S'aud cântări la vetrele sărace.*

*In orice sat din deal sau vale,
— Cu bătrânețea pe triag,
Apare obosit de cale
Sărmanul Moș Crăciun pribeag.*

*S'oprește 'n praguri dela tinde,
Sfios, ca un bătrân cuminte,
Și cântă frânturi din colinde
Cu-o voce blândă și fierbinte:*

*„Ași, ceru i una cu pământul
Și nepătrunsul e 'nțeles de fire;
Tresăți-vă, o neamuri, și ascultați cuvântul
Ce vă vestește: „Pace și iubire!“*

Nic. Nicoară-Dobârceanu

„Foița UNIRII POPORULUI”

Lupte grele

Dușmanii creștinismului una zic când sunt strâmtorați și alta fac când sunt la putere

de **Gavril Todica**

Hristos ne învață: „Ceeace doriți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea. Și ceea ce nu doriți să vă facă vouă oamenii, nu le faceți nici voi lor!”

Socialiștii și bolșevicii, când nu sunt la putere, sblară la toate respântiile, pretind în toate adunările: „Dați tuturor libertate, egală îndreptățire înaintea legilor și la câștiguri!”

Indată ce ajung la putere (la cărma țării): ei nu mai respectă libertatea, egala îndreptățire și credințele religioase ale altora, ci, cu furie nebună, atacă instituțiile creștine, umplu temnițele și mormintele cu cei de alte păreri și mai totău cu conducătorii creștini.

Din purtarea aceasta făjarnică se vede limpede că învățăturile lor nu sunt dela Dumnezeu, ci dela diavolul; nu sunt dela Hristos, ci dela Antihrist. Dacă ar fi dela Dumnezeu și dela Hristos, ei nu s'ar purta amăgitor față de alții, până-i prind în cursă și-i incalcă. Ci ar fi corecți, consecvenți, adică stăruitori în labirea de dreptate și egalitate pentru toți,

dând exemplu bun când ajung cărmulitori. Pe conducătorii drepti, înțelegători și binevoitori față de oameni nu trebuie să-i păzească baionetele, poliștii și detectivii. Li apăără bună-tatea lor și ingerii lui Dumnezeu. Numai conducătorii însufiați de duhul nedreptății și de ura față de oameni, nu se pot odihni nici ziua, nici noaptea, stându-le mințea tot la uneltiri diavolești să strice pe alții. Dar la urma urmelor toate nedreptățile li-se sparg de cap.

Combaterea lor în unele țări

Când Portugalia era pe punctul de a se prăbuși în vâltoarea turburărilor politice, financiare și sociale, dictatura militară din 1926 a rugat pe tânărul profesor universitar *Oliver Salazar* să fie ministru de finanțe.

Oliver Salazar s'a născut în 1894. Studiile secundare și le-a făcut într'un liceu al călugărilor jezuiți. După ce a terminat și studiul mai înalte, fu numit profesor universitar.

În 1926 era deci de 32 ani.

Primind ministeriatul și-a luat asupra sa o sarcină înspălmântătoare. Dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, în 2 ani a adus regulă în gospodăria statului și în alți patru ani toți Portugali îl vedeau ca pe un mântuitor al țării.

În 1932 a ajuns ministru-președinte.

Acum grija lui cea mai mare i-a fost în-sănătoșarea vieții morale. În acest scop a oprit aspru activitatea societăților secrete și necreștinești: francmazoneria, anarhismul, nihilismul,

comunismul și cum se mai numesc. Declara răspicat, că refacerea sănătoasă a țării se poate face numai prin întărirea moralei creștine. Problema lui era deci să dea statului o temelie creștinească, stărpind pornirile necreștinești, ce s'au furișat în conducerile trecute.

În toate lucrările aceste își înnoia puterile sufletesti împărțându-se în toate duminicile și sărbătorile cu sfințele taine.

În Spania încă s'au îndreptat lucrurile, mulțămită stăruinței unor oameni însufleșiți. Dintre cei dintâi este *Gil Robles*, un conducător catolic spaniol. S'a născut la 1898 în Salamanca. Tatăl său era profesor de drept la Universitatea de acolo și deputat catolic al circumscripției Pampeluna.

Licențiu l-a terminat cu succes eminent la Salesiani (ordul călugăresc întemeiat de s. Don Bosco). În Salamanca și Madrid a studiat dreptul.

Ajungând în redacția marelui ziar *El Debate*, aici s'a format adevărat conducător, ocupându-se mai ales cu politica agrară spaniolă. A înființat un partid țărănesc catolic. În alegerile din urmă, a câștigat majoritatea mandatelor pentru parlament și senat. Socialiștii și bolșevicii simțind că și-au pierdut terenul de sub picioare, au declarat greva generală. Din grevă s'a făcut răscoală. S'a început o luptă pe viață și pe moarte între creștini și necreștini, din care au eșit învingători creștinii,

Sabatul adventiștilor și sfânta duminică

de Alexandru Todea

Între alte învățături ale adventiștilor, este și aceea ca în locul duminicii, să serbăm sâmbăta, o adevărată grozăvie, ca noi cari din moși strămoși am cinstit și am aseultat sfintele slujbe duminică, acum să ne întoarcem la Iudaism, la acel ceremonial al Legii Vechi respectat așa de mult de farisei, fapt ce-l face pe Mântuitorul să le adreseze strâpungătoare și veșnicele cuvinte: „*Val voad...*”.

Astfel pretind adventiștii acest lucru ca și fariseii de pe timpul lui Isus și pentru susținerea învățurii lor aduc dovezi din sf. Scriptură atât a Vechiului Testament cât și a Noului Testament, natural explicate după capul lor.

În cele ce urmează, voi reda toate acestea dovezii, combătându-le și arătând că cu învierea lui Hristos încetează legea Sâmbetei și că din ziua învierii apostolii împreună cu adevărații creștini, serbează duminică.

Mai întâi, adventiștii arată că însuși Dumnezeu, lucrând șase zile la facerea lumii, a serbat ziua a șaptea, căci zice Scriptura: „*Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și o a sfințit pe ea; că întru aceasta s'a odihnit de toate lucrurile sale*” (Fac. 2, 3). Așa că Dumnezeu dându-ne pildă, noi n'avem decât să facem ca El, și ca Adam l-ar fi imitat.

Dar această confirmare n'are nici o valoare: pentru că nu cuprinde nici o poruncă, ci numai se zice că Dumnezeu a binecuvântat, a sfințit și s'a odihnit în ziua a șaptea. Apoi de când a terminat Dumnezeu facerea lumii și până la Moisi, nici nu se pomenește de sâmbăta în sf. Scriptură. Iar Adam ar fi putut să serbeze ziua a șaptea căci ea era prima zi din viața lui? Și apoi serbarea presupune odihnă, dar Adam, nelucrând nimic și nefiind oboșit, nu putea nici să se gândească la odihnă. Așa că lipsind orice dovadă că protopărinții noștri ar fi serbat în rai sâmbăta, noi putem afirma, pe temelul sf. Scripturi, că învățătura

adventiștilor este o presupunere fără nici un temel.

Alt argument cu care adventiștii își susțin teza și despre care zic că este așa de puternic, încât nu poate fi combătut cu nimic, căci se razimă pe însăși porunca Domnului: „*Adu-ți aminte de ziua sâmbetei, ca să o sfințești pe ea*”. Din aceasta deduc ei că sâmbăta au serbat-o oamenii și înainte, iar acum prin Dumnezeu numai le reamintește această poruncă veche, respectată și pe timpul patriarhilor. Dar nu e adevărat, căci altul este înțelesul acestor cuvinte. Și știm:

Dela facerea lumii și până la Moisi este un interval de mai multe mii de ani. Și în acest interval, sâmbăta niciodată nu se amintește ca sărbătoare. Se găsește însă cuvântul „*Sabat*” cu însemnătatea curat de repaus, fiind aceasta o zi de odihnă, o zi necesară pentru reînnoirea puterilor istovite de muncă în decursul unei săptămâni. Pe vremea lui Moisi Dumnezeu izbăvește pe Evrei din robia Egiptului, îi trece în chip minunat peste Marea Roșie, coducându-i până la muntele Sinai. Evreii nu mai pot de bucurie ea sunt salvați. De aceea Dumnezeu profită de ocazie — ca să zic așa — și vrea să-l atragă cât mai aproape de sine pe acest popor. Astfel, fiindcă sâmbăta îl scăpase din robia Egiptului, face un legământ cu ei, pe temelul acestui mare eveniment, și instituște Sâmbăta cu caracter pompos de sărbătoare. De aceea zice: „*Adu-ți aminte de ziua Sâmbetei, ca să o sfințești pe ea*”, adică adu-ți aminte de ziua când te-ai scos de sub domnia străină. Ca dovadă avem următorul citat: „*Păzește ziua Sâmbetei, ca s'o sfințești pe ea, precum și-a poruncit fie Domnul Dumnezeuul tău. În șase zile vei face toate lucrurile tale. Iar în ziua a șaptea este Sâmbăta Domnului Dumnezeului tău, să nu faci întru ea nici un lucru, tu și feciorul tău, și fata ta și sluga ta și slujnica ta, boul tău și asinul tău și dobitoacul*

tău... Și-ți adu aminte că rob ai fost în pământul Egiptului și te-ai scos Domnul Dumnezeuul tău de acolo cu mână tare și cu braț înalt, pentru aceea și-a poruncit fie Domnul Dumnezeuul tău, să păzești ziua Sâmbetei, și să o sfințești pe ea. (A doua lege V 12—15). Daci este clar și limpede că sâmbăta, ca lege este un așezământ curat evreesc, este un semn de legătură între Dumnezeu și poporul evreesc: ea amintire despre izbăvirea din robia egipteană: „*Și i-am scos pe ei din pământul Egiptului și i-am adus pe ei în pustie. — ...Și sâmbetele mele le-am dat lor, ca să fie semn între mine și între ei și să cunoască ei că eu sunt Domnul Cel ce-i sfințesc pe ei*” (Ierech. XX, 10—12, 20).

Iată o sumedenie de dovezi din sf. Scriptură cari ne clarifică contra adventiștilor că sâmbăta nu se prăznuia nici în rai, nici în ziua a șaptea, ci s'a stabilit după eșirea din robia Egiptului la muntele Sinai.

Acum, stabilită fiind chestiunea că legea s'a dat pe muntele Sinai, se naște întrebarea — la dorința adventiștilor — că pe cât timp a fost legitimă sâmbăta? Oare nu până la sfârșitul veacurilor, trebuind astfel a o serba și noi? Răspunsul nu-l voi da eu, ci Apostolul neamurilor sf. Pavel: „*Ce e doară legea? Pentru călcări s'a pus, până când era să vindă sămânța, căruia era făgăduit*” (Gal. III, 19) și „*Pentru aceea legea povățuitor ne-a fost nouă la Hristos, ca din credință să ne îndreptăm. Iară dacă a venit credința, nu mai suntem sub povățuitor*” (Gal. III, 24—25) Prin urmare, bazați pe sf. Scriptură, întrebăm pe adventiști că de unde deduc obligațiunea serbării care e semnul legăturii dintre Dumnezeu și Evrei, când însuși sf. Pavel ne spune că acest legământ, acest perete despărțitor, a dispărut, sfârșindu-se legea în Hristos (Rom. X. 4). Scurt, sâmbăta fiind instituită numai pentru poporul Evreesc a tinut până la venirea Mântuitorului.

Iată adventiștii nu se mulțumesc cu atât, ci ne spun că Hristos și apostolii au învățat în sinagoge, serbând sâmbăta, pentru aceasta folosese următoarele citate: „*Și a venit în Nazaret, unde era crescut, și a intrat, după*

conduși de Gil Robles. Soartea Spaniei este azi în mâinile lui.

Programul partidului său se poate cuprinde în cuvintele: „Prin Hristos și pentru Hristos a câștiga pe poporul credincios spaniol și a-l asigura bunăstarea pe temelul sfintelor evanghelii”.

În luptele aceste crâncene, Gil Robles și-a luat ca model pe marii bărbați ai Austriei Seipel și Dolfuss, cari amândoi și-au jertfit viața pentru a-și scăpa patria din ghiarele lui Antichrist.

Rămâne secretul viitorului, dacă și în Mexico, sau în Rusia, se vor găsi bărbați ca Salazar, Gil Robles, Seipel, Dolfuss, Mussolini, cari să-și scape țara din puterea Satanei.

Lucrul se pare mai greu, fiindcă răul a prins rădăcini adânci în țările aceste. Numai cu voia și cu ajutorul lui Dumnezeu se mai poate produce schimbarea în bine.

Popoarele, de capul lor, nu se pot desotorosi de cel rău. Așa nici poporul rusesc, oricât ar fi de religios, nu-și poate scutura jugul de pe grumazi, dacă nu l-l va desface cineva.

Dacă ar fi izbucnit un războiu ruso-japonez, poporul rus și-ar fi scuturat jugul, și domnia sovietică s'ar fi prăbușit.

Conducătorii bolșevici presimțesc de mult lucrul acesta și stărnesc din răzputeri să se pună în legături de prietenie cu țările din Europa. Au cerut chiar ca și Rusia să fie primită în Liga Națiunilor.

La stăruința Franței a și fost primită.

Contra primirei au votat numai Elveția, Olanda și Portugalia.

Alte 7 țări s'au abținut dela vot: Argentina, Belgia, Cuba, Luxemburg, Nicaragua, Peru și Venezuela.

Motta, delegatul Elveției a spus neted în ședința Ligii Națiunilor:

„Un abis mare desparte statele europene de statul bolșevic al Rusiei. O deosebire profundă, religioasă, morală, economică și politică, prin ceace nici când nu vom putea conlucra armonic (în bună înțelegere). Sovietele au introdus comunismul nu numai în împărăția lor, ci vreau să-l introducă în toată lumea. Au și pus pietrele de temelie. Elveția e mult prea mică decât să creadă că va putea împiedeca intrarea Rusiei Sovietice în Liga Națiunilor, dar face ceace poate, ca să nu se spună că alegerea a fost unanimă, fără nici un protest. Protestul Elveției e impus nu din motive politice, ci din motive morale. Nu putem trece cu vederea acele persecuții religioase, ne mai auzite în istoria omenirii, care aruncă în doliu toată creștinătatea, umplând de jale pe toți oamenii cari cred în Dumnezeu și-l roagă de ajutor”.

După protestul acesta al Elveției, Liga Națiunilor a rămas atât de supărată, încât era să se mute din Geneva (Elveția) la Viena.

La mijlocirea Franței, care aducea înainte tot motive politice grele, s'au mai domolit

spiritele și, în 18 Sept. 1934, Rusia a intrat în Ligă, vorbind ministrul de externe Litvinov și făcând mărturisiri de pace.

De ar începe împăcluirea la ei acasă, dând libertate religioasă la toți locuitorii împărăției rusești! Să nu fie iarăși numai o fățărnicie, cum au fost multe în trecutul împărăției rusești.

Colinda vânătorului

Florile dalbe
Vânător de-a lui Crăciun,
Florile dalbe*).

Și-mi vânăra ce-mi vânăra,
Mândră fiară-mi căpătara
Și grăbiră s'o nsăgete,
Fiara rupse de-a grăi.
Nu tăia, nu săgeta,
Că nu-s eu ce-ți pare ție.
Eu is Ion cu Sântion
Și mă duc în Făclion,
Să îmi fac un feredeu
Să se scalde Dumnezeu.
Tot se scaldă și se ntreabă,
Ce-i mai bun pe acest pământ?
Nu-i mai bun ca boul bun
Că răstoarnă brazdă neagră
Și samână grâu roșiu.

* „Florile dalbe” se repetă după fiecare două țire.

obiceiul său, în ziua sâmbetei în sinagogă și s'a sculat să citească" (Luca IV 16) —. Și s'a pogorât în Capernaum, cetatea Galileii, și i învâța pe dânșii sâmbăta" (Luca IV 31). Deasemenea Apostolii: „Și după obiceiul său, Pavel a intrat la ei, și în trei sâmbete le grăia din Scripturi". (Fapte. cap 17, 2) Foarte frumos, Hristos și Apostolii au fost în sinagoga Iudeilor, învățând poporul sâmbăta. Dar urmează de aici că El ne-au poruncit să prăznuim sâmbăta? Unde se găsește această poruncă? Nicăiri, pentru că nu s'a dat. Și dacă Isus și apostolii au cercetat sâmbăta sinagoga, au făcut-o pentru că să predice: „Cuvântul adevărului" „la oile cele pierdute ale casei lui Israel". Și fiindcă Evreii se așunau sâmbăta, nu li se putea predica decât atunci.

Un exemplu ne va lămurii mai bine ținându-se țarg într'o zi de sărbătoare creștinească, vedem că și comercianții evrei se duc. Urmează de aici că și ei au serbare? Nici decum. Ci interesul, misiunea lor li duc, pentru că numai așa pot să-și desfășoare activitatea. Tot așa și Hristos. Iar dacă el a respectat-o, a făcut-o pentru că, supunându-se Legii, pe cei de sub blestemul ei să-i răscumpere (Gul. IV. 4—5).

Însă când fariseii li acuză că de ce face bine sâmbăta, călcând obiceiul legal de a nu se lucra — în aceea zi — nimic, Isus declară categoric: „sâmbăta pentru om s'a făcut, iar nu omul pentru sâmbăta. Drept aceea domn este Fiul Omului și al sâmbetei" (Marc. II 27—28).

(Va urma)

Printre sălbaticii din Africa. Mai mulți bărbați de știință, francezi, au plecat în Africa, să cerceteze obiceiurile și viața unor popoare sălbatice. Sălbaticii s'au pornit însă pe francezi, cari cu mare greutate au putut scăpa teferi.

Moș Crăciun

Din împărăția lui de dincolo de hotarele noastre, a coborât iarăși între noi. Are'n barbă acelaș fulor alb, ca un caler de lână într'o seară lungă de șezătoare. Statura-i volnică e puțin gârbovită. Așa-l găde bine unul moș. E înconjurat de mantie albă de zăpadă, cu cușmă'n cap și băț lung în mână. Iar în spate poartă tralsta fermecată, cu lume de povești și închipuire, cu daruri de Crăciun.

Cu bătu-i fermecat lovește'n pământul înghețat, și prin zăpadă până'n genunchi, își rupe drum. E singurul drum pe care-l face. De când? Cine știe. Poate de când există sărbătoarea Crăciunului,

La poarta cetății face popas. Își îndreaptă spatele, își caută glumele și vorbele de laudă ce le va spune fiecăruia, atunci când le va da darurile: Căci el e Moș Crăciunul bogățiilor.

Pe drumul de alături, pășește încet, greoi, șovăind și împiedecându-se, Moș Crăciunul săracilor. E gârbovit deabinelea. De necazuri, lipsuri și răbdare multă. E sdrunțos și cu brazde adânci pe față. În trupu-i slăbit însă, ce se razimă pe un băț tovarăș, ciocote un suflet plin de credință și bate o inimă plină de arzătoare dragoste.

Se oprește'n drum, în fața tovarășului, și despărții de-un an, încep să vorbească. Moș Crăciunul cel dintâi, își desprinde din spate tralsta-l plină, și spune: „Am adus multe daruri, căci mulți așteaptă. Am adus cai verzi și ciocolată. Tunuri de muște și căciuli de astrahan, povești cu Robinson Crusoe și bomboane'n hârtii aurite și argintate. Și mai am. Pentru mici și pentru mari, pentru fete și neveste. Tuturora le aduc câte ceva. Dar tu... tu ce le aduci la ai tăi?"

„Eu... eu le aduc un frate", răspunde Moș Crăciunul săracilor. „Un frate, fiu împărătescu!"

O mare binefacere

S'au redus camelele cu 1 și jumătate la sută

Încă înainte cu zece ani spuneam noi în gazeta aceasta că cel mai mare necaz în țara noastră este faptul că banii sunt prea scumpi. Fiind banii prea scumpi, mărfurile s'au scumpit și ele, ajungând la prețuri de dreptul revoltătoare. Și mai interesant e că se scumpesc numai mărfurile pe cari le cumpără țărani, cele pe cari le vând ei se ieftinesc.

Urmarea scumpetei banilor a fost că toată lumea s'a îndatorat la bănci, ajungând înglodați în datorie de așa încât dela o vreme a trebuit să vină statul și să facă legea conversiunii. Prin conversiune însă s'au nenorocit băncile și mai ales cele ardeleni cari trăiau numai din împrumuturi țărănești.

Văzând cei dela putere că de fapt banii sunt prea scumpi, au redus însă sfârșit camelele. Și anume le-a redus mai întâi Banca Națională, marea vinovată a scumpirii traiului de până acuma. Într'o vreme Banca Națională dădea bani băncilor cu 12% (la sută). Rând pe rând a redus scontul, că așa se numește camăta pe care o ia ea, la 6. Acum în sfârșit a redus scontul la 4½%. E vorba acum să se aducă o lege ca nici o bancă să nu poată lua mai mult de 5% peste scontul Băncii Națională, așa că cu cel mult 10% se vor putea împrumuta bani.

În alte țări băncile naționale nu ieau decât 2—2½%. Rând pe rând va trebui să ajungem și noi aici, dar deocamdată e un frumos dar de Crăciun și acesta.

Cutremur de pământ în Turcia.

La începutul acestei săptămâni s'a produs în Turcia un puternic cutremur de pământ. Acolo unde cutremurul a fost mai puternic, au fost distruse 20 de sate.

Se mai scaldă și se'ntreabă
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca vaca bună
Că nutrește, te'ndulcește.
Tot se scaldă și se'ntreabă
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca oaia bună
Te'ndulcește, te'ncălzește.
Iar se scaldă și se'ntreabă,
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca porcul bun
Că-i cu cinste la Crăciun.
Se mai scaldă și se'ntreabă
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca calul bun
Că te duce și te-aduce
Și te-aruncă peste râpă.

Colinda păcurarului

Dălbuț păcuraru
El so laudatu
Dai Domnului Doamne*)
Că el că mi-ș are
Atâtea oi de multe
Câte flori pe munte.
Căți-s greciureii
Atâția-s berbecii,

*) „Dai Domnului Doamne“, se repetă după fiecare două șire.

Câte-s floricelele
Atâtea-s miorele.
Vara le-o învăratu
În vârful muntelui.
În vârful muntelui,
În strunga oilor.
Toamna le-o'ntomnatu
În ceruleț brădetu.
În ceruleț brădetu,
În gălbior făgetu.
Iarna le-o'niernatu
În ostrovul mării.
Marea so laudatu,
Că ea când veare
Tare se'nălțare.
Tare se'nălțare
Turma-i o'necare.
Turma-i jumătate
Fruntea oilor.
Dălbuț păcurariu
El s'o laudatu:
Vină cât de tare
Și cât de'nălțare.
Că eu că mi-ș am
Nouă câni bătrâni
Nouă câni bătrâni,
Nouă cățalandrii.
Tu când îi veni
Tare-i vojeii.
Tare-i vojeii,
Câinii te-or simți.
Câinii te-or simți

Pe tine-or țeunii.
Pe tine-or țeuni
Pe mini m'or trezi.
Pe mine m'or trezi
Oi dalbe-oi porni.
La picior de munte
La holde mărunte,
Unde iarba crește
În patru se'npletește,
În patru se'npletește
Josu-mi putrezește.
Și te-oi veselește
Un dălbuț păcurar
Că noi țiu'nchinăm
Dalba-i sănătate!

Trimise de SABIN OLEA
preot rom. unit în Cib

Drum lung. În anul 1924, pe vremea aceasta (20 Decembrie) Hitler părăsea închisoarea din Landsberg, unde și-a ispășit o pedeapsă pentru ideile sale politice. Astăzi, după 10 ani, Hitler e stăpânul, cu puteri neșarmurite, al Germaniei. — Lung drum!

Câte vapoare circulă pe apă. Numărul vapoarelor din lume cari circulă, este de 30.997. Cele mai multe aparțin Angliei. Vine apoi la rând Japonia, Norvegia, Germania, Franța, Italia, Olanda, Suedia, Grecia, România, Polonia ș. a.

O pioasă aducere aminte

La împlinirea alor 25 de ani dela moartea sa, biserica și națiunea, recunoscătoare, au închinat o zi amintirii marelui Augustin Bunea

În 30 Noemvrie c. s'au împlinit 25 de ani de când canonicul dela Blaj, *Dr. Augustin Bunea*, vrednic fiu al bisericii unite, fruntaș bărbatal neamului nostru în vremuri de restriște și o mândrie națională în domeniul istoriei — a trecut pe drumul veșniciei. Personalitatea sa puternică și luminoasă, a străns, de dincolo de mormânt, — acum, la un sfert de veac dela moartea sa, sfert de veac în decursul căruia s'au făcut mari schimbări în lume, s'au răsturnat împărății de veacuri multe și au ieșit la lumina zilei popoare întunecate și robite de veacuri și mai multe — a străns, zic, aici la Blaj, prin reprezentanții săi, biserica din care a făcut parte dispărutul, națiunea pentru mai binele căreia a luptat și l-a dorit și aiți cunoscuți și admiratori din timpul vieții sale.

Cel strănsi la Blaj, în ziua de Duminecă, 16 I. c., au desvăluit figura marelui dispărut, prin serbări cari au luat proporții de adevărate serbări naționale. La aceste serbări au fost de față: dnii *Alexandru Lapedatu*, ministrul Cultelor, reprezentând guvernul și Academia română; *Iuliu Maniu*, fost prim-ministru; *Iuliu Moldovan*, profesor univ. președintele „Astrei”; Excelențele lor *Episcopii Valeriu Traian Frențiu* dela Oradea, *Iuliu Hossu* dela Cluj, *Alexandru Rusu* dela Bala Mare. Episcopia Lugojului precum și capitlul au fost prezentat prin pâr. canonic *Brânzeu*, cel dela Bala Mare prin pâr. vicar *Alexandru Breban*, cel dela Oradea prin par. canonic *I. Georgescu*, iar cel dela Cluj prin pâr. canonic *I. Agârbiceanu*. Au mai fost de față dnii *Dr. Emil Folea*, deputat, *Dr. I. Holom*, fost prefect ș. a.

Din localitate au asistat dnii: *Victor Macavelu*, *Ioan Sâmpălean*, *Ștefan Roșianu*, *Aug. Tătar*, *Gh. Dănilă* canonici. *Ioan F. Negruțiu*, director pensionar, *Aurel C. Domșa*, protopop, *Ștefan Pop*, directorul liceului de băieți, *Iuliu Maior*, directorul Școlii sup. Comerciale, *S. Gîzdu*, prefectul județului, *C. Ordace*, fost prefect, *I. Zileriu*, subprefect, *Gr. Pădurean*, primarul Blajului, *Dr. Aug. Popa*, prof. la Acad. de teologie, fost deputat, *Dr. Coriolan Pop-Lupu*, maior *Petrescu*, comandantul legiunii de jandarmi ș. a.

Cum a decurs serbarea

La ora 9^{1/2}, s'a slujit în catedrală o sfântă liturghie. A pontificat *Ex. Sa Episcopul Valeriu Traian Frențiu*, înconjurat de 14 preoți. A cântat corul Academiei de teologie, sub conducerea mălastră a dlui prof. Celestin Cherebețiu.

La sfârșitul Liturghiei, s'a slujit un parastas pentru odihna sufletului lui Augustin Bunea. Preasfințitul Episcopii împreună cu dnii *Al. Lapedatu*, ministrul cultelor și *Iuliu Maniu*, au făcut apoi o vizită *Il. Sale pâr. vicar Iacob Popa*, care se află suferind.

În sala de gimnastică a liceului de băieți, s'a desfășurat apoi un frumos

festival școlar,

format din cântări, collode și cuvântări. Seria cuvântărilor a deschis-o *pâr. canonic Dr. Victor Macavelu*, care a desprins din umbra trecutului figura luminoasă a fostului canonic Augustin Bunea. Din cuvântarea D.-Sale, îmbrăcată în formă aleasă, spicim următoarele: „S'au împlinit la 30 Noemvrie a. c. 25 de

ani dela moartea fostului canonic metropolit, membru al Academiei române, membru în Comitetul central al Astrei, al Societății, de pe vremuri, pentru fondul unui teatru românesc din fosta țară ungurească, etc. etc., 25 de ani dela moartea lui Augustin Bunea.

O societate, o biserică, un neam, care își uită de marii morți, de marii fruntași răposați întru Domnul, care nu caută să perpetueze pentru generațiile ce își succedază, pomenirea celor cari, prin viața și activitatea lor, au însemnat etape în dezvoltarea pragmatică a evenimentelor hotărâtoare pentru viața acelei societăți, a acelei biserici, a celui neam, — o astfel de societate, fie biserică, fie neam, se disqualifică pe sine însăși. Pentru că se dovedește nevrednică de marii înalțași, pentru că își bagatelizează și nesocotește propriul său trecut și propria sa istorie.

Or, Augustin Bunea a scris el însuși, cu viața și activitatea sa, o pagină în istoria Blajului, în istoria bisericii unite, în istoria neamului românesc de pretutindeni.

Iată deci rostul acestei serbări, a acestui praznic de pomenire și, în același timp, de reînviere a meritelor și a vredniciei lui Augustin Bunea, care a fost al nostru, al Blajului, al bisericii unite, și al neamului românesc de pretutindeni.

Când în ziua de 30 Noemvrie 1909, firul telegrafic vestea lumii românești, sub semnătura aceluia care era atunci avocatul arhidiecezan aici la Blaj, iar mai târziu Primul Ministru al țării întregite, Dl *Iuliu Maniu* care a ținut să onoreze această comemorare cu însăși prezența sa, — „moartea subită, în mijlocul muncii sale stăruitoare” a canonicului *Dr. Augustin Bunea*, — cu adevărat această lume a „înmărmurit sub povara loviturii” și „durere de nedescris” a cuprins toată suflarea românească.

A fost o consternare generală: nime nu se aștepta la această lovitură grea a sorții, a Provedinții dumnezeiești. Fiindcă toți îl știau pe Augustin Bunea sănătos, muncitor, avea abia 53 de ani — și multe nădejdi erau legate de persoana și de activitatea lui.

Numele lui era cunoscut din scrierile sale din activitatea sa bisericască și politică națională, din discursurile sale rostite cu diferite prilejuri, — și figura lui dreaptă și prezentarea lui plină de demnitate, spiritul, inteligența și pregătirea lui, justificau nădejdele ce se legau de personalitatea lui, pentru biserică și știința românească și pentru întreg neamul românesc.

A vorbit apoi d. *Al. Lapedatu*, ministrul cultelor, din a cărui vorbire desprindem:

A fost, în toate privințele, — și ca scriitor, și ca prelat, și ca român — la culmea chemării. Contemporanii săi, cu deosebire cei din Transilvania, unde firește, era mai bine și mai general cunoscut și apreciat, priveau la dânsul, ca la o mare nădejde a neamului, iar noi, tinerii, abia intrați în ogorul publicisticii române sau în arena politicii naționale, aveam pentru dânsul un cult, cum numai pentru Nicolae Iorga mai aveam în vremurile acelea.

Urmează apoi d. *Iuliu Moldovan*, președintele Astrei, care spune:

Canonicul Augustin Bunea a fost un mare luptător național, un om de înaltă cultură, un devotat slujitor al bisericii sale, care ascundea sub blânda lui înfățișare un suflet înflăcărat de creștin și român. Faptele trecutului nostru, pe

cari le studia cu atâta pătrundere, pildele acestui centru de înălțare și jertfă, care a fost totdeauna Blajul, chemarea viitorului și percepțiile credinței, l-au îndemnat să-și cheltuiască toată comoara de energii în același timp și prin aceleași fapte pentru întărirea credinței și prosperarea neamului.

Pâr. *Agârbiceanu* încheie astfel:

„Aug. Bunea e dintre ultimii reprezentanți de luptători ardeleni, cari au intruchipat în aceeaș persoană, pe preotul cucernic, pe omul de vastă știință și pe naționalistul înfocat. El e la capătul seriei care se deschide cu Șincal și Petru Maior și prin Cipariu și Moldovănuș, continuă marea tradiție a Blajului ecleslastic, științific și naționalist.

În numele capitlurilor de Gherla, Oradea, Lugoj, în numele Agrului și al Sindicatului presei române din Ardeal aduc emoționat și cald priinos memoriei marelui dispărut, atât de viu încă în pilda vieții sale și opera ce ne-a lăsat.”

Ultimul vorbește *Ex. Sa Episcopul Rusu*, care într'o înflăcărată cuvântare spune:

Cinstea lui Bunea este sărbătoarea gândirii, a simțirii și a culturii românești. Dar mai ales, este o sărbătoare a bisericii unite, căci Aug. Bunea este o glorie a acestei biserici. Convingerea religioasă a fost care a înobilat sentimentul lui național, iar acest sentiment național l-a făcut să fie mai adânc credincios. El a trecut în conștiința neamului, cu cât această latură a fost înțeleasă mai mult. În România-Mare el ar fi știut să lupte cu aceeaș tărie pentru drepturile bisericii unite.

Eu cer odihnă sufletului său, ca bisericii mele să dea lumina credinței adânci și puterea darului coborât de atâtea ori în catedrala din Blaj. Din memoria ta biserică unită trăește.

S'au cetit apoi telegramele de adesiune. Au trimis telegrame dnii *N. Iorga*: „Cu gândul sunt alături de cei cari comemorează pe neuitatul prieten. — *Iorga*”; *Valer Pop*, ministru și președintele Agrului; protopop *A. Popa* dela Reghin; *Dr. Alexandru Aciu*. Dl *Al. Lupeanu-Melin*, directorul gazetei noastre, care l-a avut în seminarul din Blaj de rector pe cel comemorat și, în calitate de secretar de redacție, a contribuit la editarea „Albumului Bunea”, a trimis, fiind suferind la Cluj, următoarea telegramă: *Cu sufletul sunt și eu în mijlocul acelor cari prăznuiesc amintirea marelui blăjan și luptător al neamului. Comemorarea vine tocmai la timp. Utlarea și atâtea alte slăbiciuni omenesti ar fi putut spuzi cu timpul o glorie atât de curată a Blajului. — Alexandru Lupeanu, fost secretar de redacție al albumului Bunea.*

După serbare a avut loc o recepție la reședința mitropolitană, în decursul căreia a vorbit și *I. P. Sf. Sa Mitropolitul Vasile*. După masă, înalții oaspeți au părăsit localitatea.

care este cel mai frumos și cel mai ieftin calendar românesc

Serbarea Agru-lui la Ciocârlău

Jud. Satu-Mare

În ziua de 6 Decembrie (Sfântul Nicolae) s'a făcut în comuna Ciocârlău, sfințirea crucii de pe turnul bisericii, iar după masă a avut loc la școală serbarea Agru-lui. Deși timpul a fost cam neprielnic totuși biserica a fost plină de credincioși din loc și jur.

Serviciul divin a fost oficiat de către Rvd. Doma canonic Alexandru Breban, d. protopop Nicolae Breban și dnii preoți Valentin Pinteș, Chișborat Florian și Lazar Gherghel preotul din loc. Răspunsurile sf. Liturghii au fost date de corul mixt local, condus de d. Inv. Ioan Șimon.

După terminarea sf. Liturghii s'a sfințit crucea de pe turnul bisericii, care a și fost pusă la loc.

Biserica este zidită în 1911. A suferit multe pagube în timpul războiului, luând Ungurii cele 4 clopote frumoase pe care le avea, iar în primăvara anului 1919, când a fost frontul în aceste localități, tunurile ungurești au fost îndreptate asupra acestei biserici reușind să perforizeze acoperișul în câteva locuri.

Din inițiativa părintelui Lazar Gherghel, păstorul sufletesc al acestei comune, curatoratul a hotărât renovarea bisericii. Turnul se renovează în întregime fiind aproape gata.

La ora 5 s'a desfășurat la școală cu deosebit fast un frumos program religios. Sala a fost neîncăpătoare pentru marea mulțime de credincioși care a luat parte. Din asistență am remarcat pe Rvd. Doma canonic Alexandru Breban, d. protopop Nicolae Breban, dna și dl V. Pinteș, dna și pr. L. Gherghel, dna și dl Chișborat F., dna și d. Anton Breban directorul casei Cercuale din Baia-Mare, d.șoara Ninuca Vancea, d. Ioan Răfan dir. inv. Bărgău, dna și d. Dezideriu Lampal notar, d. Gheorghe Vancea notar, Cornel Buciuman perceptor, Valeriu Măteșan și corpul învățătoresc din loc.

Sub conducerea dlui director inv. școlar din loc d. Alois Brumat, și-a dlor inv. Ioan Vălean și Ion Simu, s'a desfășurat un program bogat și variat, compus din recitări, cântări religioase și piesa „Slojeica Domnului”, care a reușit foarte bine, stârnind admirația celor prezenți.

D. inv. Ioan Simu ține o conferință despre credința în Dumnezeu și creșterea tinerimii. D. inv. Ioan Vălean, printr'o frumoasă expunere arată însemnătatea Agru-lui în zilele noastre și datoria creștinească a fișcăruia de a se înrola în această asociație.

Dl primar Gavril Pop vorbește despre sectele religioase. Rvd. canonic mulțumește conducătorilor acestei comune care trăiesc în bună armonie unii cu alții, lucrând mână în mână pentru luminarea poporului.

Serbarea a luat sfârșit la ora 7.

Gheorghe Vancea
notar

Inundații în Italia. În unele părți ale Italiei apele au inundat așa de tare cum nu s'a mai văzut de 50 de ani.

Instalarea de preot din Ocna de fer

În Nrul 47 din 25 Nov. al acestei gazete, s'a publicat festivalul binecuvântării capelei românc ualte din Ocna de fer. În acel articol s'a amintit de dorul nostru — al nou convertiților la sf. unire, — de a avea și noi un preot după ce capela avem. Acest dor și vis ni-s'a realizat, căci Ex. Sa Episcopul Dr. Al. Nicolescu, ne-a trimis pe mult așteptatul preot, în persoana părintelui Teodor Oltean.

Instalarea, ce a avut loc la 6 Decembrie, s'a făcut în cadrul unei frumoase serbări. S'a început cu binecuvântarea Euharistică, la care a cântat corul nostru condus de Dl director învățător Bălu, ortodox cu numele, dar unit cu sufletul. După serviciul divin M. Os. Doma protopop al Bocșei, Emil Sasu, printr'o avântată cuvântare, predă noului preot Teodor Oltean cheile bisericii, evanghelia și crucea, semnele puterii. Ii răspunde noului preot în cuvinte mișcătoare, prin cari arată sarcina grea a preotului. Iși anunță apoi frumosul program și lăcaș cu cuvintele: „Promit că, eu ajutorul Mântuitorului Hristos, care m'a ales și pus preot, îmi voi îndeplini acest program până la ultima suflare.”

După formalitățile instalării, a avut loc o recepție la casa parohială. Autoritățile au salutat pe noul preot. În numele Reuniunii de cântări și muzică precum și a tineretului l'a salutat Dl Bocușanu, președintele lor, care îl asigură de tot respectul și sprijinul. În numele femeilor îl salută Dna Hubian. La toți le răspunde, emoționat preotul nostru, asigurându-i de dragostea și sprijinul său. Corul îi cântă într'una „mulți ani” și alte multe cântări.

Fiind deja seară, la sfârșitul manifestațiilor orchestra muncitorilor locali îi dă preotului nostru o frumoasă serenadă, ca și încheiere.

P. Telescu

Cerc cultural la Șona

Membrii cercului cultural No. III de sub conducerea dlui I. Todoran inv. dir. din com. Bița și-a ținut a treia ședință în ziua de 9 Dec. 1934 în com. Șona.

În partea întâi a ședinței intime, dl Ciulea Gh. inv. Șona a ținut o lecție practică de gramatică la cl. IV-a, bine reușită.

După lecția practică a urmat o conferință pedagogică „Rolul femeii în educația școlară”, ținută de către D. E. Șandru.

Ședința publică s'a ținut în localul școlii primare, în fața unui numeros public, unde a vorbit dl I. Todoran președintele cercului cultural despre „O bună creștere a copiilor”.

După ce termină, dl preș. dă cuvântul D. L. Băciu, care vorbește despre „Credințele deșarte”.

Apoi a urmat desfășurarea programului: poezii, cântece și un monolog, pregătite de elevii școlii sub conducerea dlui Ciulea Gh. inv. din loc.

Cum e văzut d. Titulescu în Jugoslavia. Ministrul de externe al țării noastre, a contribuit mult la reușita memoriului jugoslav asupra atentatelor dela Marsilia, când acest memoriu s'a discutat la Geneva. De aceea poporul iugoslav îi are în mare cinste pe d. Titulescu. Cetățenii doresc să aibă în casă fotografia d. sale. De aceea, zărele cari l-au publicat fotografia zilele acestea, au avut mare trecere.

Nașterea lui Hristos

*S'a abătut asupra lumii dorul
De-a Te cunoaște, bunule Stăpâne,
Că'n lumea asta, ce ne mai rămâne
Dacă 'ntre stânci va sta închis isvorul...*

*Viața, Tu ni-o dai, de azi pe mâine
Și hrana zilelor ce vin. Poporul
Rămas-a 'n inimă doar cu florul
Adânc înfipt, că nu va mai fi pâine...*

*Zămbind, duiosă luna se ascunde
În norii albi și dantelați, sublimi,
Spiritu divin, în lume-adânc pătrunde.*

*Din sferele senine, înălțimi,
Pe ale zefirului de seară unde,
Răsună cântece de heruvimi...*

*Căldușiți de stea atunci, porniți
Păstorii, craii, să se 'nchine,
La zarea stelei se zări cum vine
Un cor de îngeri și nașterea vestită...*

*Și străluceau lumini lângă lumine,
Și îngeri mulți pe raze se suiră
Și heruvimi cu cântece venetră
Și stele clipeau pe cer, rubine...*

*Un împărat născuse Nazaretul
Așa cum mai 'nainte-a spus profetul,
Precum și Ion Botezătorul spuse.*

*Când unli așteptau o mântuire,
Iar alții stăpâneau întreaga fire,
Atunci Mântuitorul se născuse...*

*Acolo 'n lesle, 'n frig și nu 'n palate,
Născutu-s'a un prunc, un prunc preasfânt
Când necredința pe acest pământ
Doar stăpânea, cu negrele-i păcate...*

*Nașterea Lui, dumnezeesc cuvânt
Și s'au pornit pământii toți să-L cete,
El, predicat-a dragostea de frate,
Și 'n lume pace, armonie și-avânt.*

*Și mulți muriră 'n grote mari, la lei,
Și arși pe rug ori aruncați în mare,
Căci lumea se 'nchina atunci la zei.*

*Dar jertfa Lui, e fără asemănare...
El, a murit, hilit, între aceli
Ce au jurat, ucis, la drumul mare...*

*Și l-au adus Lui aur și tămâie
Și smirnă, magii cei conduși de steauă,
Luceau pe hainele lor bobii de rouă
În noaptea mare, albă, străvezie...*

*Toți trei aveau pe ei câte-o manta
Cu nasturi verzi, culoare purpurie;
Călătoriau tăcuți printr'o pustie...
Căldușiți de stea, privind mereu la ea...*

*Toți trei păstorii însă, se 'ntâlniră
Și calea stelei sfinte-o urmăriră
Până la locul unde ea stătuse...*

*Atunci, craii și păstorii, se închinară
Și au plecat ca să vestească 'n țară,
Că un împărat în lume se născuse...*

V. Flueraș

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Ce este mai nou în țară

O săptămână agitată la Cameră. — Cenzura și schimbarea dela marele stat major în discuția parlamentului — Frământări la național-țărăniști

În sâmbăta trecută se discuta la Cameră schimbarea făcută la marele stat major al armatei. Pe când vorbea d. ministru *V. Iamandi*, fostul ministru, *d. C. Argetoianu*, trecut de 60 de ani, trăind viața întreagă în vâltoarea politicii, a exclamat: „Niciodată n'am trăit vremuri de acestea”.

Aceste cuvinte, deși se referese la situația generală prin care trecem, totuși, spuse fiind acum, ele caracterizează minunat de bine ultima săptămână.

În Parlament, punctul culminant a fost ședința de sâmbăta a Camerei, începută cu o comunicare asupra cenzurii. De o săptămână începând, ziarele au fost confiscate, iar cari au apărut, au apărut cu spații sau chiar pagini întregi cenzurate. Hotărât de acest fapt, *d. Popescu-Necșești*, care până mai ieri alaltăieri făcea parte din guvern, a făcut o întrebare asupra năsbățiilor pe cari le fac dnii însărcinați cu cenzura, întrebare care a rămas fără răspuns.

D. Popescu-Necșești, în cuvântarea *D. Sale*, a vorbit și despre schimbarea intervenită la statul major al armatei, în fruntea căruia până acum se afla d. general *Antonescu*. Dsa, a fost înlocuit însă, pe neașteptate, cu toate că se bucură de încrederea, nu numai a ofițerilor, dar și a partidelor politice, fiind unul dintre ostașii cari fac cinste țării noastre. Și atunci, *d. Popescu-Necșești*, ca și toți cari au cunoscut ohestiunea, s'a întrebat: „De a cui încredere nu se bucură d. *Antonescu*, încât a trebuit să fie înlocuit dela statul major al armatei, cu toate nădejdele pe cari țara le-a pus în priceperea și munca sa, știindu-l în acest înalt și însemnat post?” Această întrebare bănuitoare se pune mai ales din următorul motiv. Când s'a adus la cunoștința ziariștilor că d. general *Antonescu* a fost înlocuit cu d. general *Samsonovici*, li-s'a spus: „Despre cel care pleacă, să nu amintiți nici un cuvânt. Despre d. *Samsonovici*, puteți sorie cât voiți”. Și atunci *d. Popescu-Necșești* se întreabă:

„D. general *Antonescu* a fost numit șef al statului major la venirea partidului liberal la putere și înainte de alegerile generale. Pot să subliniez, din cunoștință personală, nespusa satisfacție a lui *I. G. Duca* când, prin consensul tuturor factorilor, a putut să pună în fruntea statului major o personalitate de talia d-lui general *Antonescu*. Deasemeni și d. *Dinu Brătianu* era mulțumit că s'a găsit omul care să prezinte garanțiile necesare pentru un post de atât de mare răspundere.

În aceste condiții surpriza ultimului eveniment este cu atât mai justificată. Cum se poate ca, peste capul dv., al forței care este partidul liberal, și al d-lui *Dinu Brătianu*, să se facă o schimbare atât de importantă?”

Aceeași întrebare, mai rezervată, îmbrăcată într'o formă mai pașnică, a fost pusă și de *d. C. I. C. Brătianu*, șeful partidului dela putere, care a spus, — vorbind despre motivele pentru cari d. *Antonescu* a fost înlocuit la statul major al armatei:

„Cred că motivele acestea trebuiesc să fie foarte grave, de vreme ce se întrerupe o operă de organizare începută de un șef al marelui stat major”.

Acestora le-a răspuns *d. primministru Tătărescu*. Adecă, vorba vine că le-a răspuns. A spus așa: „Această ohestiune nu privește parlamentul. Treaba armatei”.

D. Tătărescu a vorbit autoritar și se părea atunci că discuția se va închide. S'a sculat însă *d. Dr. Lupu*, vicepreședintele partidului național-țărănesc, și cu cunoscuta *D. Sale* tărie, a spus:

„Nu a fost vorba aci că Parlamentul vrea să se ocupe de acum înainte de numirile de comandanți în armată, sau să discute calitățile și defectele cutărui și cutăria. Aci a fost un caz precis și special, pe care îmi voiu permite să vi-l reamintesc în patru cuvinte.

Un general, dintre cel mai capabili al țării a fost numit ca subșef al Statului Major, după ce au fost consultați toți factorii guvernului dv., inclusiv actualul șef al partidului, domnul *Dinu Brătianu*.

Fapt mai grav și mai important — această numire s'a făcut și în urma recomandărilor marilor și micilor noștri aliați. Domniule primministru, acesta nu este un caz oarecare.

— Și atunci ce se întâmplă? Acest militar capabil, este într'un moment dat, substituit. Mai grav, se bănuiește că motivele cari au determinat la aceasta sunt de o natură incompatibilă cu viața noastră de stat. Dovadă: dacă era o numire simplă, generalul de brigadă *Antonescu*, fost detașat pe un an aci și apoi dus înapoi, faptul trecea la gazetă, trecea la Monitor; dar dv. ați avut reaua inspirațiune să opriți publicarea acestui fapt. Apoi domniilor, faptele regulate și normale nu se ascund; faptele criminale, acelea se ascund.

Ați desvoltat dv. aci o teorie și de asemenea și d. *Dinu Brătianu*, că nu intră în atribuțiunea Parlamentului de a se ocupa de administrația armatei.

Intră și nu intră. Vedeți dv., dellmitările acestea nu sunt așa de categorice. Pentru că, domniule *Tătărescu*, dacă dumneata, mie cetă-

șean, îmi ceri neconținut parale, dacă dela 1919 și până acum, a treia parte din budget mergea pentru armată, dacă mâine vei veni cu impozitul adițional de 10% pentru armament, dă-mi voie să mă întreb și eu, când simt că e ceva neregulat acolo, să văd ce este.

Se înțelege că, nu vă cere nimeni dv. să veniți aci în fața Parlamentului, să arătați motivele grave — căci îmi închipui că trebuie să fie motive grozave: probabil că pe generalul *Antonescu* l-a lovit o paralizie generală, sau va fi făcut un act grav de demență, sau vreun act de revoluțiune — pentru care ați făcut această schimbare. Nu vă cere nimeni să veniți în fața Parlamentului în întregime și în fața tribunelor să arătați aceste motive.

Dar datoria dv. este ca, în această țară căreia mâine i se pot cere noi jertfe, să insuflați încrederea deplină. Dv. aveți organul Parlamentului, aveți comisiunea armatei, a Parlamentului, compusă dintr'un număr restrâns de deputați, pe care dv. sunteți obligați — pentru liniștea acestei țări — să o convocați de urgență într'una din aceste secțiuni, să-i puneți dacă vreți și un popă ca să jurăm că nu o să spunem nimic, și să ne arătați dv., domniule primministru și domniule ministru al armatei, cari sunt motivele grave cari v'au făcut să îndepărtați dela Statul Major pe cel mai capabil general al țării?”

Intrebarea a rămas fără răspuns. Plutește și acum în aier. Se vorbește însă că d. *Antonescu* a fost îndepărtat pentru că a refuzat o cinste, după părerea unora, pe care însă dsa a socotit-o necinste. Ceeace e mai grav, e că această cinste-necinste n'are nici în olin nici în mănecă, nimic, cu oștirea.

S'a terminat discuția la mesaj

Parlamentul a terminat la începutul acestei săptămâni discuția la mesaj, și o comisie a și înmănat răspunsul *M. Sale Regelui*. *M. Sa* a spus cu acest prilej:

Domniule președinte,
Domniilor deputați,

Nu uitați că Saveranul și toată Țara are ochii ațintiți asupra domniilor voastre. De opera solidă ce o veți îndeplini depinde binele patriei.

Încercător în patriotismul deputaților sunt convins că veți îndeplini cu prisosință misiunea cu care ați fost însărcinați de popor.

Cuvintele calde prin care ne-ați adus salutul și urările voastre, deci și ale întregului Meu popor, M'au mișcat adânc. În unitatea aceasta: Saveran și popor, stă chiar afirmarea solidarității și permanenței ideii de stat.

Să fiți asigurați că dragostea ce M'as arată voiu și întotdeauna s'o arăt însutit poporului Meu, lucrând fără preget la consolidarea și propășirea României.

Național-țărăniștii

Încă au avut o săptămână agitată. *D. Iuliu Maniu* urma să țină o cuvântare la Cameră, în care să facă istoricul adevărat al Restaurației. Până la urmă însă, d. *Iuliu Maniu* n'a mai ținut cuvântarea. În schimb *Dsa* a trimis dlui *Mihalache*, președintele partidului național-țărănesc, o scrisoare, în care spune:

„In opinia publică circulă o serie întregă de versiuni inexacte în ce privește istoricul Restaurației dela 1930. Insuș d. mareșal Averescu, necunoscând exact antecedentele, într-o adunare ținută la Sibiu a contestat caracterul de restaurație al actului din 1930, luni. Dacă o distinsă personalitate istorică, de absolută bunăcredință, ca d. mareșal Averescu, poate să aibă, în lipsa informațiilor exacte, astfel de îndoeli asupra Restaurației, este ușor de imaginat, cât de greșite pot fi părerile opiniei publice mai puțin orientate privitor la acel eveniment de mare importanță.

În scopul de a lămurii opinia publică, m'am hotărât ca într'un discurs la Mesaj să arăt opiniei publice, dela locul cel mai competent, dela tribuna parlamentară, istoricul adevărat al Restaurației.

Majoritatea delegației permanente a fost însă de părerea, că în momentul de față nu este oportun a pune în discuție în parlament istoricul Restaurației, fiindcă această discuție ar putea crea o situație delicată.

Eu care, în orice calitate a mea, am ținut la riguroasa respectare a disciplinei de partid, nici nu pot crea partidului situații dezagreabile, dar pe de altă parte nu mai pot lăsa să dănuiască dezorientarea care lasă inexplicabilă între altele și atitudinea mea cunoscută în chestiunea jocului normal al factorilor constituționali, care nu poate fi prin nimic turburat.

În această situație nu pot face altceva decât:

1. Să mă supun părerii delegației permanente de a nu pronunța de astădată în parlament discursul intenționat;

2., să vă comunic conținutul planuitului discurs în partea sa privitoare la Restaurație, rugându-va a lua act despre el și a-l prezenta comitetului executiv al partidului nostru.

Vă rog, mult stimat domnule președinte a primi asigurarea distinselor mele stime ce vă păstrez.

Devotat
(ss) IULIU MANIU

Ou această scrisoare d. Maniu i-a trimis și cuvântarea pe care ar fi ținut-o la Cameră. Ziarele au fost oprite de a publica această cuvântare. D. Maniu a cerut apoi dlui Tătărescu să-i permită să tipărească cuvântarea într'o broșură. D. primministru, a răspuns prin d. Inuleț ministrul de interne, că nu-i poate satisface cererea.

Legăturile cu Rusia

Lucrurile bune și mari din lume nu se fac cu tăria, cu puterea, ci mai mult cu mintea. Mintea, priceperea, înțelepciunea, e cel mai mare dar, pe care-l are dela Dumnezeu.

În războiul cel mare poporul românesc a intrat călăuzit de minte. Ea i-a arătat în care tabără să intre, pentru a putea aștepta biruința. Și inima l-a tras în această tabără, și interesele cele mari naționale, dar toate acestea au fost bine cumpănite și de priceperea conducătorilor poporului românesc. Așa s'au făcut alianțele, din care ne-am ales, cu prețul marilor jertfe ce le-am adus, cu România-Mare.

Dela război, poporul românesc și conducătorii lui tot cu mintea au lucrat, pentru a asigura granițele țării. Au făcut tovărășie cu statele din vecinătate, cu Cehoslovacia și Jugoslavia, adunând într'un mănunchiu trei țări cari au aceleași interese pentru viitor, și aceleași primejdii de înfruntat. Această tovărășie se numește Mica Înțelegere. Ea ne-a dat liniștea și siguranța la granițele de către Cehi și de către Sârbi.

Am făcut o alianță cu Polonia, care iarăși ne este țară vecină. În anul acesta am ajuns la o alianță cu Turcia, Grecia și Jugoslavia, prin care cele patru țări își asigurau imprumutat granițele din Balcani. Prin aceasta România și-a pus la adăpost frontiera de către Bulgaria, chiar dacă aceasta nu ar intra în tovărășia de mai sus a țărilor balcanice.

Ne mai rămăneau deschise granițele de către Rusia și Ungaria.

Știm că noi, dela război, am stat mereu cu arma la picior pe Nistru. Nu pentru că am fi avut o dujmănie față de Rusia, căci România nu are obiceiul să se amestece în treburile din lăuntru ale altor țări, ci pentru că Rusia nu ne-a recunoscut unirea Basarabiei, ne amenința din când în când că ne-o va lua. Și, mai ales, pentru a împiedeca trecerea propagandei bolșevice la noi în țară. E lucru știut că mulți ani Rusia Sovietică voia să facă toată lumea comunistă, și trimetea agitatori în toate țările. Noi românii nu am avut nici o vină, că până acum nu am ținut legăturile prietenești cu Rusia. După ce Basarabia s'a unit cu noi de bună voie, noi nu mai

avem nimic de cerut dela Rusia. Încă din 1920 România a făcut toate încercările de a ajunge în prietenie cu vecina dela răsărit. Dar n'a voit ea.

Acum, în Iunie din acest an, România a ajuns, în stârșit, la o bună înțelegere și cu Rusia. Ea nu ne mai cere Basarabia, ci dimpotrivă recunoaște stăpânirea României asupra pământului pe care-l are azi.

Pentru a ajunge aici, trebuie să ne gândim, că Rusia de azi nu mai e cea de ieri. Ea a văzut că cheltuește înzadar pentru a face revoluție bolșevică în toată lumea. În loc de revoluție bolșevică, în multe țări din Europa s'au făcut schimbări cu totul potrivnice: partidele socialiste au slăbit pretutindenea și au ajuns deasupra partide naționaliste, ca în Italia, Germania, Austria. Rusia a mai văzut, că lupta împotriva capitalismului iar nu duce la izbândă, ci a trebuit ca ea însăși să se întoarcă, în bună măsură, la capitalism. A mai înțeles că se apropie primejdia unui nou război, pus la cale tot de Germania, ca și în 1914. Mai este amenințată de Japonia în răsăritul depărtat. Și atunci a început să facă și ea alianță cu țările din Europa: cu Polonia, cu România, cu Cehoslovacia, Jugoslavia, și a intra și în Liga Națiunilor, de unde a eșit Japonia și Germania.

Deci în lume a început o mare întorsătură. Avem date garanții că Rusia nu va mai face propagandă comunistă în România. De altfel până acum a făcut fără nici o izbândă. Dela cuminența poporului românesc atârnă, să fie așa și în viitor.

În schimb noi ne avem asigurată frontiera de câteva sute de Km. către răsărit. Vom putea vinde în Rusia produsele Basarabiei. Vom putea pune o vorbă bună pentru Românii de dincolo de Nistru.

Iată ce se poate face cu răbdare și cu minte luminată!

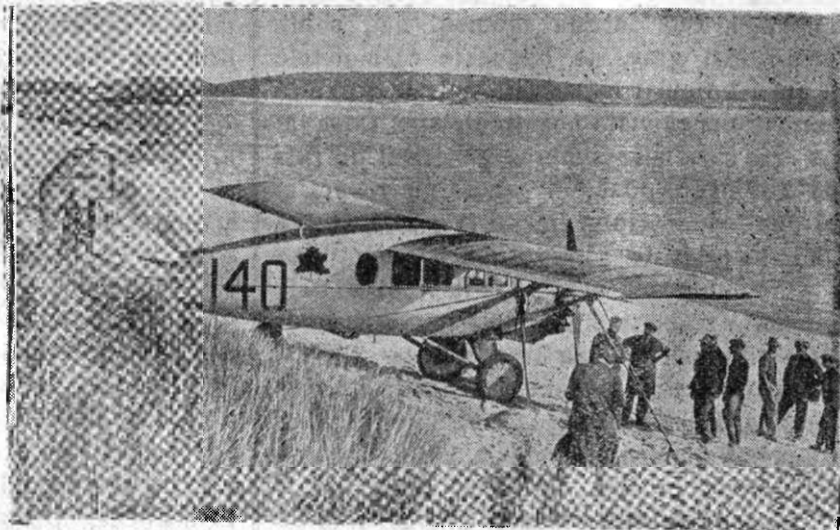
Dela Secțiile „Astrei”

Și-a ospătat vecinii cu pâstrama făcută din cadavrul soției sale. Mai rar atâta ticăloșie și fărădelege ca aceea pe care a făcut-o săteanul Nicolae Ștefan din comuna Onișcani, din județul Orhei (Basarabia). Intrând adevărat în dragoste cu Eufrosina Ghibu, au înșelat-o pe nevastă-sa legiuită în pivniță unde au omorât-o cu topoarele, apoi au clopârșit-o, iară din carne au făcut pâstramă. Și-au poștit apoi vecinii la cină și i-au imblat cu pâstramă făcută din carnea nevastă-sa. Oamenii, întrebând unde este soția legiuită, au bănuț că este la mijloc ceva fărădelege și au chemat jandarmii cari, cercetând pretutindenea, au dat în sfârșit în pivniță de câteva părți din cadavrul nenorocitei. Auzind sătenii de cele întâmplate, i-au bătut pe Nicolae Ștefan de așa încât jandarmii l-au scos aproape mort din mâinile lor, ducându-l la spital. Pe Eufrosina Ghibu au dus-o în schimb la parchet.

Cu prilejul sărbătorilor Crăciunului, rugăm în mod special pe iubii noștri cetitori, să se gândească și la această gazetă, care atâtea bucurii le-a adus și pe care nu se cuvine s'o omoare drept mulțămilită pentru aceasta. Dragostea, de care ne aduce aminte Crăciunul, nu poate răsplăti binele cu rău.

S'a prăbușit un avion vestit

Înainte cu câteva săptămâni s'a aprins și s'a nimerit vestitul avion, numit Columbia, cu care a sburat la anul 1927 sburătorul american Chamberlain în 42 ore dela New York, capitala Statelor Unite Nordamericane, la Eisleben în Germania. În anul 1930 aviatorii canadieni Boyd și Connor au făcut un al doilea sbor norocos peste Ocean, din America în Europa. Ceea ce este și mai dureros e vestitul avion nu s'a nimerit și n'a ars după un sbor obișnuit, ci stând sub șopron la Wilmington în Statul Delaware din America de Nord. Dăm aici fotografia vestitului avion.

De pe masa nici unui creștin bun și adevărat

Moș Crăciun...

Oprește și la noi,
Avem un copil bun.

È bun drăguțul, dar e mic,
El gângăvește ziua 'ntreagă
Cuvinte dulci, ca să'nțeleagă
Ingerașul, Moș Crăciun, ori-ce pitic,
Că el — de și e mic
È totuși bun...

Ș-atunci, iubite Moș Crăciun,
Oprește-o clipă și la noi,
Trimite-ți un pitic sau doi,
Când treci cu daruri plin pe drum,
Trimite-l pe la noi
Și dă-i să'ncarce-un pom.

Adu-i o păpușică
Cu ochi albaștri, păr bălai,
Hăinuțe cu sclipiri ca'n rai,
Ș-o iconiță mică mititică
Cu ingerași, ce în alai
Spre ceriuri se ridică.

Adu-i, cu barbă lungă, ș'un pitic,
Tovarăș bun de joacă când e bună,
Ș-o joardă aurită care sună
Atunci când se îndoaie — și când zic
Copilă, fii bună...
Și n'ascultă nimic.

Apoi,... adu-i pe când va fi mai mare,
Când va'nțelege a lumii mari nevoi,
O inimă duiosă, cucernică și noi
S'avem o bucurie, o lungă
sărbătoare
Departa de a lumii noroi,
Unde-i doar iubire și floare.

N. Boerlu

*Dorim din inimă tuturor
cititorilor și colaboratorilor noștri
sărbători vesele și fericite.
Nașterea lui Hristos să le fie
de folos!*

Reducere pe C. F. R. pentru sărbători. Direcțiunea generală C. F. R. a acordat o reducere de 50%, din tariful ordinar, pentru toate călătoriile și cu orice tren, începând din 24 I. c. ora 12, până la 6 Ianuarie 1935, ora 24.

Tezaurul românesc dela Moscova va fi restituit. D. M. Ostrowski, ministrul Rusiei în țara noastră, s'a prezentat săptămâna trecută la ministerul de externe, și acolo a depus câteva din obiectele tezaurului românesc, care a fost dus la Moscova în timpul războiului. Dsa a spus că tezaurul e întreg, și în curând va fi restituit în întregime. Ca o dovadă de bunăvoință, ministrul Rusiei, a adus, atât cât a putut, în valiză, câteva obiecte.

Trăim mai mult? Așa susține un mare ziar că trăim mai mult decât înainte vreme. Cel puțin în America, un om trăiește cu 15 ani mai mult (în mijlociu) decât acum o jumătate de veac.

Inscrieți-vă în listele electorale!

În luna Decembrie se face controlul listelor electorale. Mergeți deci la primării și vă interesați, dacă sunteți ori ba luați în listele de alegători. Dacă nu sunteți luați, cereți să fiți luați; iar dacă aflați pe vreunul care e trecut pe nedrept în liste, cereți să fie șters. Să-și caute dreptul și cei ce intră acum pentru întâia oră ca alegători la parlament ori la senat, precum și cei ce au fost lăsați afară anume anul trecut. Acelaș lucru să-l facă și femeile cari au drept de alegător la comună ori la județ. Fără a fi introdus în listele de alegător, nu te poți apropia de urnă; iar a nu putea vota, când legea îți dă drept, însemnează a abuzice de drepturile tale. Drepturile le câștigă numai oamenii treji, cei somnoroși le pierd.

Grâu românesc în Canada. Universitatea din Manitoba (Canada) a cerut Ministerului Agriculturii din țara noastră, ca să-i trimită probe de grâu și orz românesc. Ministerul a hotărât ca să trimită grâu din județul Dolj.

D-na Ostrowski, membră a societății de chirurgie. Soția ministrului Rusiei în țara noastră, este un medic vestit, cunoscându și până acum, din reviste, mulți medici români. În săptămâna trecută Dsa a fost aleasă membră a societății de chirurgie din București.

Ungurii la mormântul regelui Alexandru. O delegație de omie de Unguri cari locuiesc în Jugoslavia, conduși fiind de un deputat ungar din Jugoslavia, a fost la începutul acestei săptămâni la mormântul regelui Alexandru, unde au depus 6 coroane de flori.

D. Roosevelt și războiul. Președintele Statelor Unite Americane, a rostit în săptămâna trecută un discurs, în care s'a ocupat și de problema războiului. Dsa a declarat că nu crede într'o primejdie apropiată de război, ba chiar sperează că nu va fi niciodată războiu.

Pentru tronul Rusiei. Pretendent la tronul Rusiei a fost până acum singur ducele Kiril Vladimirovici. Iată însă că s'a mai ivit unul, anume Nikita Alexandrovici, fiul marelui duce Alexandru Mihailovici și a Xeniei, sora fostului țar Nicolae II. Partizanii lui Nikita spun că cel dintâi nu e vrednic să fie țar, deoarece a trădat pe fostul țar. Partizanii lui Kiril însă spun că Nikita e căsătorit cu o femeie „din popor” și astfel nu poate fi țar.

A murit în timpul procesului. Un director de bancă din Cernăuți se afla în fața tribunalului, acuzat de fals în acte publice. Când a luat cuvântul procurorul, (care acuză) directorul a căzut jos și a murit.

S'a descoperit o stea nouă. Ziarele engleze anunță ca observatorul englez a descoperit o stea nouă, în oceanul nesfârșit de stele câte există. Astronomii din toate țările s'au grăbit imediat ca să facă fotografia stelei celei nouă.

Nonorocirea unui cerșitor. Un cerșitor, bătran surdo-mut, mergea pe linia ferată din jud. Alba. Fiind singur, noaptea, a fost surprins de un accelerat care l-a făcut bucăți.

A murit la cinematograful. O doamnă din București s'a dus săptămâna trecută la cinematograful, sănătoasă deplin. În timpul căruia filmul, l-s'a făcut deodată rău, a căzut jos și a murit.

O pildă pe care am putea-o urma și noi. În orașul Nanking din China primăria a dat ordin strict ca pe toți tinerii sub 20 de ani să-l dețină poliția, întrucât i-ar afla fumând și să-l predea judecătorei, care-l pedepsește cu închisoare, iară pe părinți cu bani. — Ce bine ar fi dacă această pildă a Chinezilor am urma-o și noi!

În Franța s'au cumișit părinții. În Franța sunt, ca și la noi, două feluri de școli, de cele de stat și confesionale. În școlile de stat nu se învață religionea, în cele confesionale în schimb se pune mare pond pe religione și pe creșterea religioasă a copiilor. Urmarea este că cei mai mulți părinți s'au convins despre marea binefacere a religiei și-și trimit copiii mai bucuroși la școlile confesionale decât la cele de stat. Urmarea este că școlile de stat stau goale, iară cele confesionale nu mai au unde-și așeza elevii. — Oare la noi când se vor cumișii părinții și când își vor da seama, ce mare binefacere este pentru un om creșterea religioasă?

S'au scumpit medicamentele. Cu toată sărăcia pe care o trăim, medicamentele sunt foarte scumpe. Această situație a observat-o și d. Costinescu, ministrul Sătății, care și-a pus în gând să rezolve această chestiune în așa fel, încât populația să nu sufere din pricina scumpetii medicamentelor,

Furt îndrăzneț. În centrul Constanței, ziua la amiază, s'a întâmplat următorul furt. Trei necunoscuți au așinut calea trecătorilor, spunând că sunt poliști și fac cercetări. Făcând cercetări după acte, au scos din portofeluri banii trecătorilor și apoi au dispărut. Polițaii adevărați au pornit în căutarea falșilor polițai.

Furtună pe Marea Neagră. La începutul acestei săptămâni, o furtună puternică a bătut pe Marea Neagră. Din acest motiv, câteva vapoare cari au plecat din port, au fost silite să se întoarcă iar la țarm.

Omorurile în America. În America, țara bogată care adăpostește la un milion de hoși și criminali, tot la 5 minute se întâmplă un nou omor. Pagubele pe cari le pricinuesc hoșii anual, sunt mai mari decât pagubele pe cari le-a adus Americii războiul mondial.

Un copil deștept. Un copil din America, în vârstă de numai 7 ani, ține conferințe, vorbește cu oamenii mari și-l foarte priceput în toate. Îi cunoscător mare al corpurilor cerești, și-l place să se ocupe cu mersul vremii. — Un adevărat copil-minune.

Un tren în care se afla Hitler se ciocnește cu un autobuz. Un tren expres în care se afla Hitler, s'a ciocnit la sfârșitul săptămânii trecute, cu un autobuz în care se aflau 20 de persoane. Autobuzul a deraiat, omorînd 15 persoane.

În Germania a reînflorit liliacul. Suntem în săptămâna Crăciunului și vremea se menține încă frumoasă. În unele locuri au înflorit cașii, iar din Germania vine știrea că a reînflorit liliacul.

A căzut un meteor în Jugoslavia. La sfârșitul săptămânii trecute, a căzut în Jugoslavia un mare meteor. Meteorul a căzut într'o pădure, și a produs un șgomot atât de puternic, încât a fost auzit până la o distanță de mai mulți kilometri.

Un indian și-a cusut gura cu sârmă. Un ziarist indian a făcut jurământ că nu va mai vorbi niciodată. Pentru că să-și poată ținea mai bine jurământul, el și-a cusut gura cu sârmă, lăsând necusut un loc mic prin care să se poată introduce ceva de mâncare.

Conversivlunea agricolă în Cehoslovacia. La vecinii noștri dela miază-noapte, se discută proiectul de lege asupra conversivlunii datorilor agricole. În proiect se prevăd reduceri între 20 și 40% din întregul capital, după starea de sărăcie a datornicilor.

Concurs de mincinoși. Nu de mult s'a ținut în Ungaria un concurs original, în decursul căruia avea să se aleagă cel mai mincinos... mincinos. Premiul întâi s'a acordat unui vânător. Minciuna spusă însă n'a fost dată publicității.

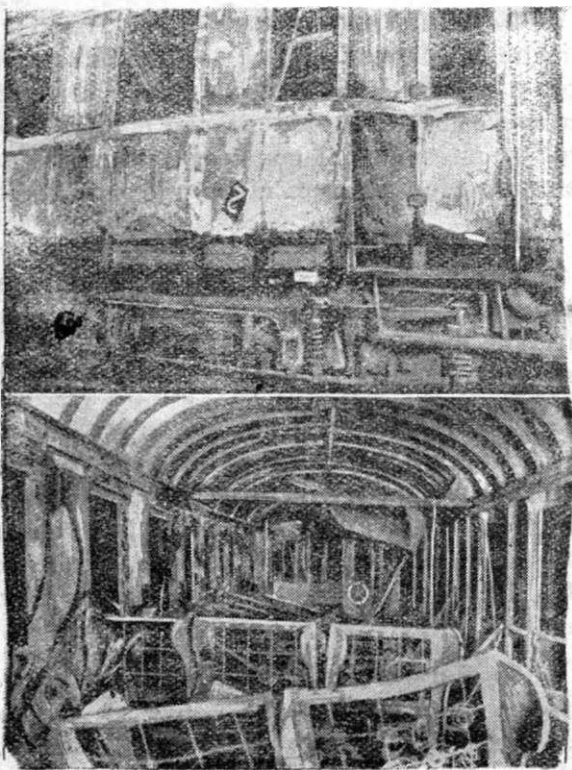
Grăciunul săracilor și Reuniunea femeilor gr. cat. române din Blaj

Sunt mulți aceia pentru cari Hristos se naște doar în sufletele lor. E și acesta un dar pe care Cel ce s'a născut în ieslea necuvântătoarelor, îl revarsă mai din belșug peste ei, tocmai din pricina lipsurilor în care trăesc.

Are și orașul nostru mulți de felul acesta. Pentru bucuria lor să fie deplină la nașterea Mântuitorului, Reuniunea femeilor gr. cat. române din Blaj, în fruntea căreia muncește cu sârguință *dnă prof. Emilia Hopârtean*, a strâns în decursul postului, prin colecte și prin conferințe ținute de persoane cu simțul jefei și al dragostei creștinești, suma de 16 mil Lei. Cu această sumă s'a însemnat, în aceste zile de mare praznic, vieța unor persoane lipsite din orașul nostru precum și a câtorva școlari.

Increștăm cu drag această faptă creștinească a unor suflete nobile.

Un atentat îngrozitor

Intr'un vagon al trenului expres Viena-Agram a explodat, îndatăce a intrat în Jugoslavia, o mașină infernală, (diavolească) adică o bombă care avea lângă ea un ceas, al cărei arătător ajungând la ora anume voltă, a făcut să explodeze bomba. Că ce ispravă a făcut această mașină diavolească, se poate vedea din chipul nostru, și anume deasupra se vede partea din afară, iară din jos partea dinlăuntru a vagonului.

Plante cari mănâncă carne

2. Plante carnivore cari au capcane.

Celea mai multe plante carnivore au capcane, în cari prind insectele.

Capcanele sunt în formă de pungă. Unele plante au capcanele la gură cu o mulțime de spinișori, cari cresc îndreptându-se înlăuntru; alte plante au capcana cu un căpăcel, care o închide, iar altele au capcane, din păreții cărora se stoarce un suc lipicios.

Plante carnivore cu capcane sunt: *Utricularia* sau Otrățelul de apă. E plantă de apă. Trăește prin bălți. Are frunze lungi și crestate. Pe frunze se văd capcanele cari se pot asemena cu o plasă de pescuit. La gură, capcanele au un capac ce se deschide înlăuntru, cu 2 peri crestați la vârf, și o tufă de spinișori cari cresc îndreptându-se înlăuntru. Insectele, crezând că vor găsi hrană și adăpost împing capacul. Nu mai pot ieși. E cu nepuțință. Spinișorii cu vârfurile ascuțite ca și acele, le înțepă. Și biete animale, cari sunt mai cu seamă pureci de apă, larve de țânțari, viermi mici, se înădușă și mor. Un suc ce se stoarce din păreții capcanei, le disolvă toată carnea, așa că nu se mai alege nimic din ele. Pe urmă sucul se sbea în păreții capcanei.

Cephalotus. Crește prin mlaștinile din Australia. Frunzele de deasupra sunt simple, celea de din jos sunt în formă de ulciorașe. Acestea ulciorașe au rolul de a prinde insectele. Din fundul ulciorașelor se găsesc sucuri, cari disolvă carnea insectelor.

Sarracenia. Și-a primit numele dela botanistul Sarracuzen.

Se cunosc până acum yre-o 8 soiuri de sarracenia. Toate cresc în America, prin locurile umede și turboase.

Sarracenia e plantă ierboasă. Pare a fi fără tulpină. Frunzele sunt așezate în rozetă, deasupra pământului și sunt în formă de cornete mai îngustate în partea din jos și mai umflăte în partea deasupra. Pe o parte a buzei cornetului se află o limbă, ridicată în sus, ori plecata asupra deschiderii cornetului. Partea în formă de cornet este codița frunzei, iar limbul frunzei este limba de pe buza cornetului.

Florile sunt regulate, cu stamine numeroase. Ovarul are foarte multe ovule. Iar stil așa mare n'are nici o plantă de pe fața pământului. Stilul e de forma unei umbrele cu lărgime de 3 cm. și jumătate, așa că acopere toată floarea.

Când ploaie, apa pătrunde în cornet, care este mereu plin cu apă. Pe păreții cornetului să găsească mugurași, cari se acoper unii pe alții și sunt îndreptați în jos. La gura și pe oapacul cornetului sunt peri cu ghinduri, din

cari se stoarce un suc dulce. Insectele atrase de acest suc, pătrund în cornet. Dar din cauza mugurașilor de pe păreții cornetului, nu mai pot ieși. Alunecă și cad în apa din cornet, se înecă, și cadavrul lor trece în descompunere.

Planta se hrănește cu acestea cadavre în descompunere.

Darlingtonia. E plantă ierboasă din neamul *Sarraceniei*. Se găsește prin California.

Are florile roșii. În vârful tulpinei are capcane. La deschizătura capcanei sunt peri, ce cresc îndreptându-se înlăuntru, ca și la *Utricularia* de pe la noi.

Nepenthes. Crește prin Asia și Australia. Frunzele sunt mari și au un sfârș. Lung la capăt se lățește în forma unei căni cu capac. Înlăuntru canii se găsește un suc, iar buza din lăuntru canii e lunecoasă. Insectele ce umblă pe marginea buzei cad în cană și își găsesc acolo mormântul. Nu mai rămâne nimic din ele.

Lathrea. Se găsește pe la noi. E ascunsă pe lângă rădăcinile arborilor. Pe tulpina plantei se găsesc patru șire de solzișori, de culoare violetă. Solzișorii, se pare că sunt mari, dar dacă îi rupem de pe tulpină, vedem că ceace am socotit dosul frunzei, nu e decât fața resfrântă a frunzei, din care s'a format o gaură, în care intrarea e pe lângă codița. În acestea găuri sunt multe ghinduri din cari se stoarce un suc tare. Animalele mici cari au pătruns înlăuntru sunt atacate de acest suc și disolvate, așa că în scurtă vreme nu mai rămâne din ele decât scheletul.

Ion Popu-Câmpeanu

Mari schimbări în Turcia

Turcia-i țara schimbărilor. După ce a trăit veacuri multe în acelaș fel, fără să schimbe o cirtă sau o iotă din vechile datini și așezăminte, iată că acum a pornit pe panta repede a schimbărilor. Inceputul s'a făcut îndată cu înscăunarea la putere a Gaziului (așa-l numesc Turcii pe președintele republicii lor) revoluționar Mustafa Kemal.

Schimbările au pornit dela portul locuitorilor. Înainte vreme, bărbații purtau fes și șalvari, iar femeile nu-și arătau fața înaintea străinilor. Astăzi însă, femeile se plimbă pe stradă în văzul tuturor, își dau și ele părerea în chestiunile la ordinea zilei și fac politică.

Printr'o lege de curând votată, s'au șters în Turcia toate deosebirile de clasă, toți adevărați sunt egali. Și ca urmare, lângă nume nu se mai pot așeza titluri de nobilitate, cum ar fi prinț, conte, etc. Prin lege s'a șters chiar și din numele conducătorului statului cuvântul gaziu, care e cuvânt de nobil.

Prin această lege s'a oprit apoi tuturor preoților și călugărilor portul sectei lor. Toți au să umble civili, iar haina preotească nu se poate purta decât în timpul slujbelor, căci slujbele nu sunt oprite. Numai șeful, cum ar fi la noi mitropolitul, fiecărui cult are voie să poarte totdeauna haina preotească.

Nu de mult s'a depus în parlament un proiect de lege prin care se acordă femeilor dreptul de a fi alese deputați. Deci Turcia de azi e cu adevărat țara schimbărilor.

Prin cooperatie la fericire

Unirea și munca ne asigură izbândă

Nimic nu poate aduce mai mare folos decât: unirea. Dealungul veacurilor s'a putut vedea, cum popoarele se uneau la nevoie contra tuturor dușmanilor, unire care a fost împărțită de ei pe toate terenurile. De ea s'au folosit în greutățile vieții, pentruca astfel să poată aduce prin „unire” munca lor la izbândă.

Necazul adeseori a fost dascălul cel mai bun și mai scump al vieții, din care oamenii au cules multe învățături. Necazul a fost îndrumătorul și creatorul marilor acte, de mare însemnătate pentru viața unui popor.

Nimic nu poate fi mai zguduitor, decât viața acelor lucrători din orașul Rochdale, oraș care se află în Anglia, unde acești lucrători depuneau munca lor, pentru a-și câștiga pâinea cea de toate zilele. Viața lor plină de mizerie i-a făcut să se asocieze, să se unească, dând prin modul acesta lumii întregi o pildă dintre cele mai grăitoare. Cunoscuți de toată lumea sub numele de „Pionierii din Rochdale”, mănâși de greutățile zilelor, ei au fondat, adică au pus baze, cooperatiei de azi. Zicem cooperatie, pentrucă într'adevăr acești mândri muncitori de faptele lor însemnate, au știut prin sărăcia lor să creeze această puternică armă contra comercianților cari le luau, vorba românului, „zece piei de pe spatele lor”.

Punând umăr la umăr, strângând ban cu ban, au înființat prima cooperativă, de unde ei se aprovizionau cu toate cele necesare vieții lor. Mândri de realizările lor, au dat dovada puternică de tot ceea ce poate omul realiza prin voință, unire spre fapte mari.

Iată dar la ceace au ajuns acești pionieri în mizerie, înainte de a se hotărî a-și înjgheba mica și neînsemnata lor cooperativă, care mai târziu a schimbat fața orașului lor și situația cooperativelor ei. A schimbat această cooperatie tot ceea ce a existat și în orașul lor, în care s'au ridicat școli, biblioteci, biserici, spitale, băi, case de ajutor și altele, toate spre binele asociațiilor.

Din mijlocul sărăciei se nascu această idee sfântă de lucrare împreună prin mijlocul cooperativelor pe cari le întâlnim azi și în țara noastră.

Ași vrea pe calea aceasta să deschid inimile tuturor oamenilor înțelegători, osemnilor fruntași ai comunei mari și frumoase românești, să înceapă înființarea acestor cooperative pentru și spre binele membrilor ei. Ași vrea ca aceste povești să găsească răsunet adânc în sufletul cărturarilor noștri și uniți în „cuget și simțiri” să pornească a înființa în fiecare comună cel puțin câte o cooperativă.

Câmpul larg în care să-și găsească roadele cuvenite aceste cooperative îl întâlnim la orice pas, începând cu laptele, fructele, cerealele, ouăle păsărilor, vinul și altele cari ar putea face obiectul cooperativei noastre. Prin ele vom putea prețui binele produsele și munca noastră. Mai departe vom înființa cooperativele de credit prin mijlocul cărora vom putea obține împrumuturi în condiții ușoare, iar pentru prevederea membrilor cu cele trebuincioase un vom întărzia a înființa o cooperativă agricolă pentru aprovizionarea cooperativelor ei, cu lucrurile necesare vieții. Scopul frumos pe care-l poate urmări o astfel de cooperativă este îndreptat spre asociații cooperative, ajutând cu mașini, organizând vânzarea produselor gospodariilor în modul cel

mai avantajos, sprijinind și dând sfaturi pentru îmbunătățirea muncii pământului, creșterii vitelor, dezvoltarea industriei casnice, agricole și să sâdească între cooperatori spiritul de solidaritate precum și răspândirea culturii în sânul poporului prin toate căile posibile.

În acest scop, iată ce va trebui să facem pentru a înființa o cooperativă:

Vom face actul de constituire a cooperativei în 4 exemplare, semnat de fondatori pe care-l vom înainta „Uniunii de Cooperative” din regiunea noastră, împreună cu chitanța de depunere a unui procent de 10 la sută din capitalul subscris. Actul constitutiv aprobat de Uniunea de Cooperative, se va prezenta judecătoriei pentru autentificare (întârrire) și pentru înscrierea cooperativei în registru, destinat acestui scop. Acest act constitutiv cuprinde mai multe părți, în care se arată modul cum va funcționa cooperativa, care se înaintează la uniune, împreună cu statutele necesare înființării ei.

Toți membrii cooperativei la subscrierea capitalului vor trebui să verse cel puțin $\frac{1}{10}$ din valoarea părții (capitalului) sociale. Membrii cooperativei pot fi toate persoanele majore (21 ani) din comună, cari au fac parte din altă cooperativă cu același obiect, afară de aceia cari au suferit vreodată o condamnare judecătorească.

Afară de acest capital, membri vor mai plăti o sumă cât se poate mai mică, numită taxa de înscriere. Asociații, cari și-au îndeplinit datoria, au dreptul de a se folosi de toate serviciile aranjate de Cooperative, să ia parte la lucrările cooperativei, la adunările generale, să voteze, să primească din venitul cooperativei potrivit capitalului său, să cerceteze registrele cooperativei și așa mai departe.

Pe lângă aceste frumoase drepturi, asociații mai au și îndatoriri ca să plătească o taxă de înscriere, să plătească capitalul pe care l-au subscris, să cumpere dela cooperativă, din venitul căreia se bucură, să-și țină obligațiunile luate față de cooperativă, să participe la adunările generale, și să se supună statutele cooperativei.

Afară de aceste îndatoriri și drepturi pe cari le au, cooperativii pot să-și piardă calitatea de membru, prin retragere, moarte și excludere, adică înlăturarea din mijlocul cooperativelor cinștiți. Retrageră se poate face numai după 2 ani dela înființare și cu aprobarea cooperativei, primindu-și toate drepturile.

Din cele spuse mai sus, se vede desigur limpede tot ceea ce avem de făcut, pentru a înființa o cooperativă, care va aduce o mulțime de foloase membrilor ei, comunei, ocolind în felul acesta pe vânzătorii necinștiți cari vor să ne ia pe o marfă un preț foarte mare. Cumpărând toate mărfurile dela cooperativa noastră, câștigul realizat de ea se reîntoarce tot la noi, sub forma dobânzilor, pe cari le primim după capitalul nostru depus și sub forma de „primă de consumație”, care se dă în proporția cumpărăturilor pe bani gata, pe cari le-am făcut dela ea.

Deci avem tot interesul să cumpărăm toate mărfurile numai dela cooperativa noastră, făcându-i venituri mari, care va întări asociația noastră, și vor schimba în scurt timp starea membrilor ei și odată cu aceasta și a satului.

Din veniturile ei se va bucura școala, biserica, alături de care se vor folosi de ea toți cei din comunele învecinate, cari n'au cooperativă, dând totodată o pildă frumoasă de ceea ce se poate realiza prin unire și bună înțelegere.

Deci nu întârziati, nu stați pe gânduri, ci adresați-vă uniunii de cooperative din regiunea Dv., cerând să vă trimită tipăriturile necesare pentru înființarea cooperativei, care va fi scutul și tovarășul cel mai bun al zilelor noastre. Dați dovadă de unire, după cum au dat-o înaintașii Dv., creindu-Vă în scurt timp instituțiile de care aveți nevoie în satul în care v'ați născut și în care trăiți. Faceți din el, prin mijlocul cooperativei, un sat frumos, cu oameni cinștiți, harnici și buni gospodari.

Sa dea bunul Dumnezeu, ca noui să pe care-l faceți, să vă aducă o unire frumoasă și o cooperativă sănătoasă.

Olimpiu I. Barna

Aviația în Rusia. Rusia sovietică are 14 fabrici de avioane. În decursul acestui an, aceste fabrici au construit 2500 avioane militare și sportive. S'au mai construit apoi 400 avioane grele aruncătoare de bombe și 200 căruțe blindate înarmate cu mitraliere pentru cavaleria roșie. S'a hotărât ca în anul viitor, producția acestor fabrici să se mărească.

Avion cu tun. La Paris a fost în anul acesta o expoziție, la care s'a arătat tot ce s'a făcut mai de seamă în aviație. S'au văzut și un avion cu tun. Glonțul de tun — obuze de 20 mm. — lasă prin centrul elicei și se pot trage pe minut 400 de lovituri.

Marșul înfometaiților

E cunoscută lipsa de lucru a muncitorilor dela orașele mari și din țările industriale, adică din acele țări în cari sunt multe fabrici. De când cu criza cea mare, aceste fabrici nu mai lucrează și astfel muncitorii, ne mai având unde lucra, mor de foame. În fruntea alor 20 de mii de astfel de muncitori s'a pus deputatul scoțian (Scoția este partea de miazănoapte a Angliei) Mc Govern și a plecat până la Londra, demonstrând și cerând de lucru.

În chipul nostru cel cu băta în mână este deputatul Mc Govern, iar ceilalți sunt muncitorii șomeri.

Cărți nouă

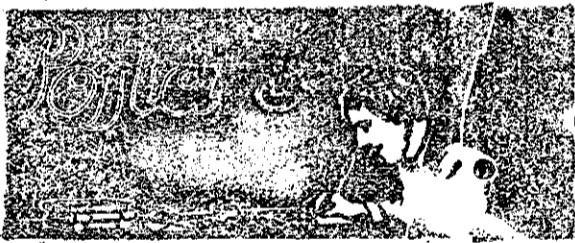
Calendarul Agru-lui, anul Domnului »Pentru neam și lege« —, deviza »Agru-lui sub ocrotirea sf. apostoli Petru și Pavel, anul I. Tipografia Românească Oradea, Aleea Romei 2. Format 14/20 cm., pagini 144, prețul Lei 10. Se poate comanda dela Agru Diecezan Oradea, Piața Unirii No. 3.

Agru diecezan din Oradea a scos un calendar care cuprinde, pe lângă partea calendaristică și târgurile din Transilvania și un bogat material de petrecere și învățatură. Dorim noului tovarăș ani buni și îndelungți și-l recomandăm cu drag cititorilor noștri.

Anuarul liceului „Petru Maior“ din Gherla pe anul școlar 1932—33, publicat de directorul liceului Dr. Emil Precup. Tipografia Augustin S. Deac. Gherla. Format 15/22 cm. Prețul p.

Partea literară a acestui anuar începe cu un portret al lui Petru Maior, schițată asupra filozofiei lui A. de Vigny de dl profesor Pop Gheorghe, apoi continuă cu mai multe scrisori adresate de diferiți oameni mari către profesorul dela Blaj Gavril Precup care a murit ca director general al învățământului secundar. Urmează apoi partea oficială, din care vedem că anul 1932—33 a fost anul al 14-lea de naționalizare și al 72-lea dela înființarea acestui liceu. Constatăm apoi, mai departe, cu nesfârșită bucurie că la acest liceu există societatea religioasă »Sfântul Pavel« a elevilor greco-catolici, care a ținut 14 ședințe, și că mai există și un tribunal școlar. Interesant e că dintre cei 270 elevi înscriși 173 au fost uniți și numai 41 ortodocși.

BCU Cluj

Ioan Moldovan 503. — Am primit 230 Lei. Până la 31 Dec 1934 mai aveți de plătit Lei 100.

Iosif Henrich. — Aveți de plătit încă Lei 340

Toma Ciolac. — Aveți plătit în abonamentul anului 1935 Lei 80.

Micle Ioan I. Gh. a Talii. — Am primit Lei 200. Restăți încă Lei 170.

Iacob Lazar. — Aveți de plătit până la 31 Dec. 1934 încă 300 Lei. Adresa am schimbat-o.

Am primit câte 100 Lei dela următorii: Petru Porime, Of. parohial Cetatea de Baltă, Cupșa Simion, Lazar Ioan I. N., Stet Gheorghe.

Câte 150 Lei: Dr. Eugen Sâmpetean, Gavril Nap, Păclisan Salvane, Almășan Emilian, Stețiu Petru, Turcu Dionisiu, Gligor Stanciu, Maria Bogdan, Aron Savonea, Gheorghe Negru, Stan Alexandru, Of. parohial Căpușul de C., Of. parohial Zlatna, Ioan Pop, Mureșan Petru.

Ioan Bălan, Trăilă Crăciunel, Ioan Cozma, Eugen Circa, Ioan Chelza, Vasile Suciu, Nicolae Comșa, Beșleaga Ioan, Ploșcariu Ilisie, Of. parohial Romuli, Of. parohial Ghilad, Gaie Ilie, Silvia Pop, Adrian Nyerges.

Câte 200 Lei: Moica Teodor, Teodor Florea, Vasile Radu, Culić Vasile I. G. T.

Câte 300 Lei: Ioan Covrig măcinic, Nicolae Costea, Ioan Lie, Moca Gavril, Ioan Selbăjan, Achim Pobega, Ioan Miclea.

Alte sume: Adam Giurgiman 75; Iulian Gheorghievici 250; Ioan Fărcane 50; Iuliu Pop 75; Borda Andreiu 75; Ilea Casian 50; Tripon Ilie 500; Nicolae Schian 569; Vălesăsan Gheorghe 130; Oltean Ioan 50.

Heinrich Ioan 130; Ioan Moldovan 230; Ioan Horvat 60; Măteșan Ioan 240; Deac Ioan I. Mitru 188; Nicolae Nistor 152; Iacob Lazar 120; Dr. Ioan de Kovats 600; Partenie Grama 267; Alexandru Breban 480; Iula Dionisiu 480; Băcilă Ioan 177.

Redactor: IULIU MAIOR.

Dupăce foarte mulți cetitorii ni-s-au plâns că nu sunt în stare să-și plătească toate datorile ce le au la gazetă și ne-au rugat să le spunem ori să le scriem, cât le iertăm din datorile vechi, iată, facem și această mare jertfă din parte-ne, iertăm jumătate din datorile vechi, cele până la anul 1933. Inșă numai acalora cari ni-le vor plăti cel mult până la 31 Decemvrie 1934. Datorile pe anii 1933 și 1934 se vor plăti în întregime.

Pe aceia dintre cetitorii noștri, cari nici după această mare bunăvoință din parte-ne nu-și vor face datoria față de gazeta aceasta, îi vom publica fără cruțare la lista neagră, le vom sista foaia și-i vom da în judecată, ca pe unii cari fură simbria slujitorilor, tură prețul hârtiei și al poștei, și munca cinstită a atâtor oameni cari trudesc în jurul acestei gazete. Bineînțeles că unii ca aceștia vor avea să plătească întreaga datoria.

„De închiriat“

In str. Sim. Bărnuțiu Nr. 6 vis-a-vis cu Institutul Recunoștinții o casă, având 3 camere, curte, grădină și dependințe.

Oferte sunt a se adresa preotului Ioan Brânzeu în
Crosfala, p. Milaș, J. Mureș

262 (1-3)

Nr. 49.

Concurs

Pentru ocuparea postului de cantor, subsemnata biserică publică concurs cu termenul de 6 Ian. 1935. Venitele: a) 8 jug. pământ; b) 1 jug 480 st. □ pădure; c) casă de piatră cu 2 camere și pivniță; d) șură și grajd; e) grădină 400 st. f.) $\frac{1}{3}$ din venitele stolare.

Concurenții se vor prezenta într-una din dumineci sau sărbători la biserică. La cerere se vor alătura: 1) Extras de botez; 2) Certificat de moralitate; 3) Diplomă de cantor.

Cetatea de Baltă, la 9 Dec. 1934.

Oficiul parohial gr.-cat.

Avis

Cooperativa »Câmpul Libertății« din Blaj, cumpără orice cantitate de semințe de trifoi și lucernă.

Cumpărarea semințelor se face la locuința D-lui Emil Negruțiu (lângă Prefectura).

Plătirea semințelor se face după curățenie și frumusețe. Astfel, semințele de trifoi cu 250% corpuri streine se plătesc cu 26 lei kg., iar cele cu 50% corpuri streine 34 lei kilogramul. Analizarea semințelor o face dl Ing. Agr. Victor Gros, profesor la Școala Normală de băieți.

Blaj, 20 Decemvrie 1934.

Emil Negruțiu
Președ. Cooperativei

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1935

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

In acest an, plin de neazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, mai ieftin ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului este 10 Lei. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 12 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 12 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 120, iar noi trimitem 11 calendare. In cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 12 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 240. Iar noi mai dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să cumpere Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-Mică